

ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΒΑΠΤΙΣΤΗΣ

«Ίδε ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου»
(Ἰωάν. α' 29)

● ΜΗΝΙΑΙΟ ΟΡΘΟΔΟΞΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ●
"Όργανο ὁμωνύμου Συλλόγου
Χριστοκοπίδου 12, 105 54 - Ἀθήνα
www.ioannsvaptistis.gr

Τηλέφωνα:
2103212713 - 2103212107
e-mail: info@ioannsvaptistis.gr

● ΕΤΟΣ 59ο - ΤΕΥΧΟΣ 615 ●
● ΙΟΥΛΙΟΣ 2016 ●

● «Ίδε ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου» (Ἰωάν. α' 29) ●

Τό πρῶτο θέμα

Τά πολλά καί τό ἕνα

Ἐπάρχουν οἱ πολλές ἀνάγκες τῆς ζωῆς, ἀλλ' ὑπάρχει καί ἡ μία· ἡ ζωτικὴ. Ὑπάρχουν οἱ μικρές ἀνάγκες, ἀλλ' ὑπάρχει καί ἡ μία· ἡ πρωταρχικὴ. Ἄλλοίμονο, ἂν οἱ πολλές μικρές πνίξουν τὴ μία, τὴ μεγάλη ἀνάγκη! Καί τρισαλλοίμονο, ἂν κάποια ἀπὸ τίς μικρές ἀνάγκες τὴν κάνουμε μεγάλη!

● Ἡ μία καί ζωτικὴ ἀνάγκη, ἡ σπουδαιότερη ἀνάγκη τοῦ ὄλου ἀνθρώπου εἶναι ἡ σωτηρία. Καί ὅταν λέμε σωτηρία, ἐννοοῦμε τὸ νὰ σωθῆ ἡ ψυχὴ μας, τὸ νὰ κληρονομήσῃ ἡ ὑπαρξίς μας τὴν αἰώνια ζωὴ, τὸ νὰ κερδήσουμε τὸν παράδεισο, τὸ νὰ μὴ χαθοῦμε στὴν αἰώνια καὶ ἀτελεύτητη κόλασι. Καί ὅλες τίς ἀνάγκες του νὰ ικανοποιήσῃ ὁ ἀνθρωπος, ἂν χάσῃ τὴν ψυχὴ του, ἔχει χάσει τὸ πᾶν. Τὴ διαφορὰ αὐτὴ ἀνάμεσα στὴ μία καί πρώτη ἀνάγκη καί στίς πολλές μικρές ἀνάγκες, τονίζει ὁ ἴδιος ὁ Κύριος: «Τί ὠφελήσει ἀνθρωπον, ἐάν κερδήσῃ τὸν κόσμον ὄλον καὶ ζημωθῆ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ;» (Μάρκ. 7' 36).

● Ἐνδιαφερόμαστε γιὰ τὴν πρώτη μας ἀνάγκη; Μήπως τὴν λησμονοῦμε; Μήπως ὁ Διάβολος, μέ τίς ποικίλες βιοτικές μέριμνες, μᾶς ἀποπροσανατολίζει καί μᾶς ἀποροφᾶ τὸ χρόνο καί τὸ ἐνδιαφέρον μας καί λησμονοῦμε τὸ πρῶτο βασικό, τὴ σωτηρία τῆς ψυχῆς μας;

● Φαντασθῆτε ἄρρωστο νὰ ἔχη ἀπόλυτη ἀνάγκη ἀπὸ μετάγγισι, καί αὐτός ν' ἀδιαφορῆ τελείως γιὰ τὴ μετάγγισι καί ν' ἀσχολῆται ἀποκλειστικά μέ τὸ στολισμό τοῦ δωματίου του, μέ τίς ἐπισκέψεις φίλων του, μέ τὸ ἄκουσμα ὠραίας μουσικῆς! Καλά εἶναι αὐτά, ἀλλά ποιὸ εἶναι τὸ πρωτεῦον; Ἡ μετάγγισις. Καλά ὅλα τὰ ἐνδιαφέροντά μας γιὰ ὠραία διαμονὴ καί γιὰ φίλους. Ἄλλὰ τὸ πρῶτο εἶναι ἡ μετάγγισις ζωῆς. Καί ἡ μετάγγισις ζωῆς γίνεται μέ τὸ Αἷμα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, πού μᾶς χαρίζει τὴ σωτηρία.

● Φαντασθῆτε καπετάνιο, πού τὸ καράβι του βουλάζει, καί αὐτός ἀδιαφορεῖ γιὰ τὴ σωτηρία τοῦ πλοίου καί ἀσχολεῖται μέ τὸ βᾶψιμο τῆς κουπαστῆς

καί μέ τή μουσική στό σαλόνι τοῦ πλοίου! Τό πλοῖο βουλιάζει. Τό πρῶτο ποιό εἶναι; Νά σωθῆ! Ἡ σωτηρία μας, αὐτό εἶναι τό πρῶτο. Ἐμεῖς ἀσχολούμαστε μέ δευτερεύοντα καί τριτεύοντα, μέ μουσικές καί καλλωπισμούς, ὅταν τό πλοῖο τῆς ζωῆς μας ἔχη ὑποστή ἐπικίνδυνη κλίσι καί βυθίζεται. Μία κραυγή ἀρμόζει: SOS! Σώστε μας!...

Ἀπό ποῦ ξεκινᾷ ἡ σωτηρία;

Ποιός θά μᾶς σώση; Μά ὑπάρχει ὁ Σωτήρας. Εἶναι ὁ Ἰησοῦς Χριστός. Ἄν ἡ σωτηρία μας εἶναι ἡ πρώτη μας ἀνάγκη, ἡ μία καί πρωταρχική, ὁ Ἰησοῦς Χριστός εἶναι ὁ Ἕνας καί Μοναδικός. Καί ἂν ὁ Χριστός εἶναι τό πᾶν καί ἔχη πολλές ιδιότητες, ἡ μία καί πρωταρχική Του ιδιότητα εἶναι αὐτή τοῦ Σωτήρος. Ὁ Χριστός εἶναι ὁ Σωτήρας.

• Τόν Χριστό, ὡς Σωτήρα, παρουσιάζει ὁ ἀπόστολος Παῦλος κυρίως στήν πρὸς Ρωμαίους Ἐπιστολή, πού θεωρεῖται ἡ Ἐπιστολή τῆς δικαιοσύνης καί σωτηρίας.

Ἡ σωτηρία μας: τό πρῶτο μέλημά μας. Θά ἦταν ἀκατόρθωτη, ἂν δέν ὑπῆρχε ὁ Χριστός, ὅπως εἶναι ἀκατόρθωτο νά ξεδιψᾷσης, ἂν δέν ὑπάρχει ἡ πηγὴ. Ἡ σωτηρία μας εἶναι πλέον μία ἀστειρευτὴ πηγὴ. Μπορεῖ ὅλες οἱ πηγές τοῦ κόσμου νά στερέψουν. Μία πηγὴ δέν θά στερέψη ποτέ: Ἡ πηγὴ τῆς σωτηρίας μας. Κι αὐτό, διότι πηγάζει ἀπὸ τὴν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ.

Ὁ ἀπόστολος Παῦλος παρουσιάζει, ὡς πρὸς τὴ δικαιοσύνη μας, ὡς πρὸς τὴ σωτηρία μας τίς ἐξῆς ὀψεις: *Ἀπό ποῦ ξεκινᾷ! Ἀπό ποῦ περνᾷ! Ποῦ καταλήγει!*

• Ἀπὸ ποῦ ξεκινᾷ ἡ σωτηρία μας; Ἀπὸ τὴν πηγὴ, πού λέγεται Ἀγάπη. Ὁ καταρράκτης χύνεται συνεχῶς, ἀσταμάτητα, καί πλημμυρίζει τόν τόπο καί ποτίζει τοὺς κάμπους καί κάνει ν' ἀνθίζουν τὰ λουλούδια καί νά καρπίζουν τὰ δέντρα. Ἔτσι, ὡς καταρράκτης, παρουσιάζει ὁ ἀπόστολος Παῦλος τὴν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ. «Ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ ἐκκέχυ-

ται ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν διὰ Πνεύματος Ἁγίου τοῦ δοθέντος ἡμῖν» (Ρωμ. ε' 5). Ξεχύνεται ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ.

Πάντοτε βεβαίως ὑπῆρχε ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, ἀφοῦ «ὁ Θεὸς ἀγάπη ἐστίν» (Α' Ἰωάν. δ' 8). Μέ τὴ σάρκωσι ὁμοῦ τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, μέ τὴν κάθοδο τοῦ Θεοῦ στὴ γῆ, ἀνοιξαν οἱ καταρράκτες τοῦ Οὐρανοῦ καί ξεχύθηκε ἡ ἀγάπη Του στὸν κόσμο. Καί αὐτὴ ἡ ἔκχυσις τῆς ἀγάπης, αὐτό τό πλημμύρισμα τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ, ἔκανε ν' ἀνθίσση καί νά καρπίσῃ τό δέντρο τῆς σωτηρίας μας.

Ὁ Σταυρός

Πῶς συνέβη αὐτό;

• Ἡ ἀγάπη πῆρε τόν Υἱό τοῦ Θεοῦ καί τόν κατέβασε στὸν κόσμο.

• Ἡ ἀγάπη πῆρε τόν Υἱό τοῦ Θεοῦ καί τόν ἐντυσε μέ τὴν ἀνθρωπίνην φύσι. Τόν ἔκανε Θεάνθρωπο.

• Ἡ ἀγάπη, ἡ πολλὴ Του ἀγάπη, τόν πῆρε καί τόν ἀνέβασε πάνω στὸν ὀδυνηρό Σταυρό.

• Ὁ Σταυρός! Ἡ συσταμένη τῆς ἀγάπης. Τό συστατικὸ τῆς ἀγάπης. Ἡ ταυτότητα τῆς ἀγάπης. Τό πιστοποιητικὸ τῆς ἀγάπης. «Συνίστησι δὲ τὴν ἐαυτοῦ ἀγάπην εἰς ἡμᾶς ὁ Θεός, ὅτι ἔτι ἁμαρτωλῶν ὄντων ἡμῶν Χριστὸς ὑπὲρ ἡμῶν ἀπέθανε» (Ρωμ. ε' 8).

Ἐμεῖς οἱ ἁμαρτωλοὶ, Ἐκεῖνος ὁ Ἄναμάρτητος.

Καί ἀντὶ νά πεθάνουμε ἑμεῖς, πεθαίνει Ἐκεῖνος γιὰ μᾶς.

Ἐμεῖς οἱ ἀσεβεῖς, Ἐκεῖνος ὁ Ἅγιος.

Καί ἀντὶ νά τιμωρηθοῦμε ἑμεῖς, θυσιάζεται Ἐκεῖνος γιὰ μᾶς. «Ἐπι γὰρ Χριστὸς ὄντων ἡμῶν ἀσθενῶν κατὰ καιρὸν ὑπὲρ ἀσεβῶν ἀπέθανε» (Ρωμ. ε' 6).

Καί δέν πέθανε ἀπλῶς. Σταυρώθηκε! Δηλαδή, ὑπέστη τὸν πιὸ ἐπονείδιστο καί ἐπώδυνο θάνατο. Λέει σχετικὰ ὁ ἱερός Χρυσόστομος: «Πάλιν τίθησιν καί τὸν τρόπον τῆς καταλλαγῆς, ὅτι ἐν τῷ σώματι, οὐχ ἀπλῶς πληγείς, οὐδέ μαστιγωθείς, οὐδέπραθείς, ἀλλὰ καί ἀποθανῶν τῷ αἰσχίστῳ θανάτῳ» (Ε.Π.Ε. 22,152).

Μετὰ φρασις: Ζωγραφίζει πάλι (ὁ Παῦλος) καὶ τὸν τρόπο, πού ἐγινε ἡ καταλλαγή Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων. Μὲ τὸ Σῶμα Του, πού ὄχι ἀπλῶς τραυματίστηκε, ὄχι ἀπλῶς μαστιγώθηκε, ὄχι ἀπλῶς πουλήθηκε, ἀλλὰ καὶ πέθανε μὲ τὸν πιὸ ἐπονείδιστο θάνατο.

Ἄπό πού περνᾶ ἡ σωτηρία;

Ἄρα ἡ σωτηρία μας ξεκινᾶ ἀπαραίτητα ἀπὸ τὸ Σταυρό τοῦ Χριστοῦ, πού εἶναι ὁ ἀστείρευτος καὶ εὐεργετικός καταρράκτης τῆς ἀγάπης.

• Ἄπό πού περνᾶ;

Γιὰ τὸν ἄνθρωπο δὲν ἀρκεῖ νὰ τρέχη ἡ πηγὴ, προκειμένου νὰ ξεδιψᾶση. Εἶναι ἀνάγκη νὰ σκύψη στὴν πηγὴ καὶ νὰ γεμίσει τὸ δοχεῖο του. Ἡ πηγὴ τῆς σωτηρίας ὑπάρχει. Τρέχει ἀπὸ τὸ Σταυρό τοῦ Χριστοῦ μέσα στὴν Ἐκκλησία. Γιὰ νὰ ξεδιψᾶσουμε, γιὰ νὰ σωθοῦμε ἐμεῖς προσωπικά, εἶναι ἀνάγκη νὰ σκύψουμε, νὰ ταπεινωθοῦμε καὶ νὰ γεμίσουμε τὸ δοχεῖο μας. Καὶ τὸ δοχεῖο, μὲ τὸ ὁποῖο συλλέγουμε τὸ νερό τῆς σωτηρίας, εἶναι ἡ πίστις. «Δι' οὗ καὶ τὴν προσαγωγήν ἐσχήκαμεν τῇ πίστει εἰς τὴν χάριν ταύτην, ἐν ἣ ἐστήκαμεν» (Ρωμ. ε' 2).

• Ἡ πίστις μᾶς συνδέει ἄμεσα μὲ τὸν Σωτῆρα Χριστό.

Ἄλλὰ ποιὰ πίστις; Ἡ σταθερὴ καὶ ἀκλόνητη πίστις. Ἡ πίστις χωρὶς κρατούμενα. Ἡ πίστις χωρὶς ἀμφιβολίες. Ἡ πίστις χωρὶς ἀντικατάστασι. Ὅχι «σήμερα πιστεύω ἐκεῖνο καὶ αὔριο τὸ ἄλλο». Πάντοτε σταθερὰ πιστεύουμε στὸν Ἰησοῦ Χριστό, ὅπως Τὸν διδάσκει καὶ Τὸν προσφέρει ἡ Ἐκκλησία.

• Τὸ δεντράκι δὲν ἀρκεῖ νὰ φυτρώσῃ· δὲν ἀρκεῖ νὰ ποτίζεται. Πρέπει καὶ νὰ στηρίζεται. Γι' αὐτὸ τοποθετοῦμε στήριγμα καὶ τὸ δένουμε, γιὰ νὰ μεγαλώσῃ σταθερὰ, ὄρθιο, χωρὶς νὰ λυγίξῃ. Ἔτσι καὶ ἡ πίστις μας. Δεντράκι εἶναι. Φυσοῦν ἀγέρες ἀπιστίας καὶ ἀμφιβολίας. Λυγίζει κάποτε καὶ κλονίζεται. Θέλει ἀπαραίτητα στήριγμα. Καὶ τὸ στήριγμα τῆς πίστεως εἶναι ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ.

Περνᾶ καὶ ἀπὸ τῆ θλίψι

Καὶ ποιὰ εἶναι ἡ δοκιμασία τῆς πίστεως; Πότε θὰ καταλάβουμε ἕναν ἄνθρωπο, ἂν ἔχη σταθερὴ πίστι; Τὴν ὥρα τῆς θλίψεως.

Ἡ σωτηρία περνᾶ ἀπὸ τὴν πίστι.

Ἔστερα περνᾶ ἀπὸ τῆ θλίψι. «Οὐ μόνον δέ, ἀλλὰ καὶ καυχώμεθα ἐν ταῖς θλίψεσιν, εἰδότες, ὅτι ἡ θλίψις ὑπομονὴν κατεργάζεται, ἡ δὲ ὑπομονὴ δοκιμὴν, ἡ δὲ δοκιμὴ ἐλπίδα» (Ρωμ. ε' 3-4).

• Χωρὶς Χριστό ἡ θλίψις εἶναι δυστυχία. Μαζὶ μὲ τὸ Χριστό ἡ θλίψις καὶ ὁ πόνος εἶναι εὐλογία. Εἶναι καύχημα! Γιὰ ποιὸ πρᾶγμα συνήθως καυχᾶται κανεὶς; Γιὰ κάτι, πού κέρδισε. Ὁ χριστιανὸς καυχᾶται γιὰ τίς θλίψεις του. Μὲ τίς θλίψεις κερδίζει τὴ σωτηρία. Θὰ περάσουμε ὑποχρεωτικά ἀπὸ θλίψεις, προκειμένου νὰ κερδίσουμε τὴν αἰώνια ζωὴ. «Διὰ πολλῶν θλίψεων δεῖ ἡμᾶς εἰσελθεῖν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ» (Πράξ. ιδ' 22).

• Ἄν ἡ πίστις μας εἶναι τὸ νερό τῆς σωτηρίας, αὐτὸ τὸ νερό φιλτράρεται μέσα στό διῦλιστήριον τῆς θλίψεως.

Πιστεύουμε, βέβαια. Ἄλλ' ἡ πίστις μας δὲν εἶναι τόσο καθαρὴ. Εἶναι καὶ θεωρητικὴ, ἀλλὰ καὶ ἀνακατεμένη μὲ ἀκάθαρτες πράξεις. Ἔρχεται, λοιπόν, κάποια θλίψις, ἕνας πόνος, μιὰ ἀρρώστια, κάποια δοκιμασία, καὶ φιλτράρεται ἡ πίστις. Καθαρίζεται ἀπὸ ξένα στοιχεῖα, ἀπὸ βρώμικες καὶ ἀκάθαρτες ἐνέργειες. Ἔρχεται κάποια θλίψις, καὶ τότε ἀπὸ τὴ θεωρία περνᾶμε στὴν πράξι.

• Ἄν ἡ πίστις εἶναι τὸ κλήμα, πού μᾶς συνδέει μὲ τὴν ἀμπελο, μὲ τὸν Ἰησοῦ Χριστό, τὰ σταφύλια ἀπὸ τὸ κλήμα θὰ περάσουν ἀπὸ τὴ θλίψι, ἀπὸ τὴ σύνθλιψι, γιὰ νὰ γίνουν γλυκὸ κρασί. Ἡ θλίψις εἶναι τὸ πατητήρι, ὅπου συνθλίβεται ὁ πιστὸς ἄνθρωπος καὶ βγαίνει τὸ γλυκὸ κρασί τῆς σωτηρίας.

Πόσο θὰ ἔπρεπε νὰ εὐχαριστοῦμε τὸν Θεό γιὰ τίς δοκιμασίες καὶ τίς θλίψεις!

• Ἄν ἡ πίστις εἶναι τὸ μάθημα, πού διδασκόμαστε στό σχολεῖο τοῦ Χριστοῦ, τὴν Ἐκκλησία, τότε ἡ θλίψις εἶναι οἱ

έξετάσεις, πού δίνουμε. Όσο καλός και ἂν εἶναι ἕνας μαθητής και ὅσο καλό δάσκαλο και καθηγητή και ἂν ἔχη, ἂν ἀποτύχη στίς ἐξετάσεις, δέν προβιβάζεται σέ ἀνώτερη τάξι ἢ δέν εἰσαγεται σέ ἀνώτερη σχολή. Κι ἐμεῖς οἱ χριστιανοί δέν θά εἰσαχθοῦμε ἐκεῖ, πού ἐπιθυμοῦμε.

• Ἄλλωστε γι' αὐτό ζοῦμε στόν κόσμο τοῦτο, γιά τήν εἰσαγωγή μας στή βασιλεία τῶν οὐρανῶν, γιά τήν προαγωγή μας ἀπό τά πρόσκαιρα στά αἰώνια, γιά τήν προσαγωγή μας στό παλάτι τοῦ Θεοῦ. Πῶς θά γίνουν αὐτά; Μόνο, ἂν πετύχουμε στίς ἐξετάσεις, πού δίνει ἡ πίστις μας. Καί οἱ ἐξετάσεις δίνονται στίς θλίψεις και στόν πόνο.

• Ἡ θλίψις μᾶς ὁδηγεῖ στήν ὑπομονή. Ἡ ὑπομονή μᾶς ὁδηγεῖ στή δοκιμή, στήν καταξίωσι. Ἡ δοκιμή μᾶς φέρνει στήν ἐλπίδα. «Ἡ θλίψις ὑπομονήν κατεργάζεται, ἡ δέ ὑπομονή δοκιμή, ἡ δέ δοκιμή ἐλπίδα, ἡ δέ ἐλπίς οὐ καταίσχυνει» (Ρωμ. ε' 3-5).

Βλέπετε ἀπό πόσα στάδια περνᾶ ἡ σωτηρία, πού πηγάζει ἀπό τήν Ἐσταυρωμένη Ἀγάπη! Περνᾶ ἀπό τήν πίστι, ἀπό τή θλίψι, ἀπό τήν ὑπομονή, ἀπό τή δοκιμή, ἀπό τήν ἐλπίδα.

Ποῦ καταλήγει ἡ σωτηρία;

Όπως τό ποτάμι, πού ξεκινᾶ ἀπό τήν πηγή και περνᾶ ἀπό ποικίλες διακλαδώσεις, καταλήγει στήν ἀπέραντη θάλασσα, ἔτσι και ἡ σωτηρία μας.

Ξεκινᾶ ἀπό τό Σταυρό τοῦ Χριστοῦ, περνᾶ ἀπό ὄλες αὐτές τίς διακλαδώσεις, πού ἀναφέραμε, και καταλήγει στή θάλασσα, στήν ἀπέραντη θάλασσα τῆς αἰωνιότητος.

Ἡ θάλασσα τοῦ βίου εἶναι ὄλο παραχή. Ἡ θάλασσα τῆς αἰωνιότητος εἶναι γαλήνια και ἀτάραχη. Τρεῖς λέξεις τοῦ ἀποστόλου Παύλου φανερώνουν τό ποῦ καταλήγει ἡ σωτηρία, τό ποιοί εἶναι οἱ καρποί τῆς σωτηρίας:

Εἰρήνη - Καταλλαγή - Προσαγωγή.

• *Εἰρήνη!* Ἐχουμε εἰρήνη μέ τόν Θεό;

Ὁ Σταυρός εἶναι ἡ εἰρήνη μας. Ὁχι διότι ὁ Θεός ἦταν ἐχθρός μας, ἀλλά διότι ἐμεῖς εἴχαμε καταστή ἐχθροί τοῦ Θεοῦ. Διαπράτταμε ἀντίθετα ἀπό ὅ,τι ἔλεγε Ἐκεῖνος. Ζούσαμε μακριά ἀπό τόν Θεό. Καί ξαφνικά ἦρθε ἡ εἰρήνη.

Ποῦός ὁ εἰρηνοποιός; Ὁ Ἐσταυρωμένος. Ὁταν δύο ἐχθροί παύουν τόν μεταξύ τους πόλεμο, δίνουν τά χέρια και ζοῦν πλέον εἰρηνικά. Στό Σταυρό τοῦ Χριστοῦ δώσαμε τά χέρια μέ τόν Θεό. Ἐνωθήκαμε μέ τόν Θεό, ἀφοῦ τό ἕνα χέρι τοῦ Σταυροῦ εἶναι δικό μας και τό ἄλλο εἶναι τοῦ Θεοῦ! Ὁ Χριστός εἶναι Θεός και ἄνθρωπος, γι' αὐτό εἶναι και «ἡ εἰρήνη ἡμῶν, ὁ ποιήσας τά ἀμφότερα ἕν και τό μεσότοιχον τοῦ φραγμοῦ λύσας, τήν ἔχθραν, ἐν τῇ σαρκί αὐτοῦ» (Ἐφ. β' 14-15).

• *Καταλλαγή!* Συμφιλιωθήκαμε μέ τόν Θεό. Αὐτό ἀποτελεῖ ἐγγύησι γιά τήν ὀριστική μας σωτηρία. Τό δύσκολο ἔγινε. Ἐλπίζουμε, ὅτι θά γίνη και τό εὐκολο. «Εἰ γάρ ἐχθροί ὄντες καταλλάγημεν τῷ Θεῷ διά τοῦ θανάτου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, πολλῶ μᾶλλον καταλλαγέντες σωθησόμεθα ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ» (Ρωμ. ε' 10).

• *Προσαγωγή!* Φαντασθῆτε κάποιον ἄνθρωπο μέ χειροπέδες νά τόν ὁδηγοῦν δύο δεσμοφύλακες στή φυλακή. Γίνεται ἡ λεγόμενη βιαία προσαγωγή. Καί ξαφνικά ἔρχεται κάποιος και τοῦ βγάζει τίς χειροπέδες, τόν ἐλευθερώνει, τόν παίρνει ἀπό τό χέρι και τόν ὁδηγεῖ σέ ἀνάκτορο εὐτυχίας.

Παράδοξο! Αὐτό ἔκανε ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστός, ὁ Σωτήρας μας, «δι' οὗ και τήν προσαγωγήν ἐσχίκαμεν» (Ρωμ. ε' 2). Ἡμᾶσταν καταδικασμένοι νά προσυχθοῦμε βιαίως, δεμένοι, στή φυλακή, στήν αἰώνια τιμωρία. Ἄλλ' ἦρθε ὁ Σωτήρας τοῦ κόσμου, ὁ Χριστός (Ἰωάν. δ' 42). Ἐλυσε τά δεσμά, μᾶς χάρισε τήν ἄφεσι τῶν παραπτωμάτων και μᾶς παίρνει ἀπό τό χέρι και μᾶς ὁδηγεῖ στό παλάτι τοῦ Θεοῦ.

Μοναδική εὐκαιρία. Ἄς μή τήν χάσουμε. Προσοχή: Σκοπός ἡ σωτηρία μας. Εἶναι ἡ πρώτη μας ἀνάγκη.

Ἄρχιμ. Δαυηλ Γ. Ἀεράκης

Γιατί κλαίμε τούς νεκρούς μας;

Ὁ Χρυσόστομος γιά τούς ἀπρεπεῖς θρήνους

Περίγελως στους ἐχθρούς

Μοῦ ἔρχεται ν' ἀναστενάξω πικρά. Ἐναλογίζομαι, ποῦ μᾶς ἀνέβασε ὁ Χριστός καί ποῦ κατεβάσαμε ἐμεῖς τόν ἑαυτό μας. Ὅταν βλέπω τούς θρήνους καί ἀκούω τίς κραυγές γιά κείνους πού πεθαίνουν, ντρέπομαι, πιστέψτε με. Ντρέπομαι καί τούς εἰδωλολάτρεις καί τούς Ἰουδαίους, ἀλλά καί τούς αἵρετικούς. Μᾶς περιγελοῦν γιά τούς θρήνους αὐτούς.

• Θά ξαναπῶ ἴδια πράγματα, φιλοσοφώντας γιά τήν ἀνάστασι. Θά πᾶνε χαμένα;

Ὁ Παῦλος λέει, ὅτι ὁ Χριστός ἔγινε ἀνθρώπος, γιά νά καταργήσῃ τό θάνατο καί «νά ἐλευθερώσῃ ἐκείνους, πού ἀπ' τό φόβο τοῦ θανάτου ἦσαν ὑποδουλωμένοι» (Ἐβρ. β' 14).

Σεῖς ὅμως, ὅπως κάνετε, δέν ἀφήνετε νά πιστεύωνται αὐτά. Τά πολεμᾶτε μέ τά ἔργα σας, μέ τή συμπεριφορά σας τήν ὥρα τῆς ἐκφορᾶς τῶν νεκρῶν.

• Γιατί ἀνάβουμε στήν κηδεῖα χαρμόσυνες λαμπάδες; Γιατί ψάλλουμε τέτοιους ὠραίους ὕμνους;

Ἄθλητή προπέμουμε, γιά νά πάρῃ τό βραβεῖο. Δοξάζουμε τόν Θεό, πού ἀπάλλαξε τό νεκρό ἀπ' τούς κόπους καί τόν στεφάνωσε.

• Ὅλα αὐτά, πού κάνουμε ὡς χριστιανοί στήν ἐκκλησία, εἶναι ἐκδηλώσεις ἀνθρώπων, πού χαίρονται.

Οἱ ἄπιστοι μᾶς προκαλοῦν:

—Μή παριστάνετε τούς πιστούς ὅταν ὅλα σᾶς πᾶνε καλά. Νά δοῦμε τήν πίστι σας κατά τή διάρκεια τοῦ πάθους καί τοῦ πένθους.

Ὅταν γυναίκα ἤ ἄντρας, πού λένε ὅτι ἔχουν πλέον σταυρωθῇ γιά τόν κόσμο, βγάξουν κραυγές γιά τό θάνατο δικοῦ τους ἀνθρώπου, νομίζω, πῶς μεγαλύτερη δυσφήμιση τοῦ Χριστιανισμοῦ δέν ὑπάρχει. Γι'

αὐτούς βλασφημεῖται τό ὄνομα τοῦ Θεοῦ. Ἐν ἐφαρμοζόταν ὁ νόμος τῆς Ἐκκλησίας, θᾶπρεπε γι' αὐτούς εἰδικά νᾶναι γιά πολὺ καιρό κλειστές οἱ πόρτες τοῦ Ναοῦ. Αὐτοί πραγματικά εἶναι ἄξιοι πένθους. Αὐτοί, πού φοβοῦνται καί τρέμουν τό θάνατο, πού δυσπιστοῦν στήν ἀνάστασι.

Ψαλμωδίες ἀναστάσιμες

Σκέψου τί ψάλλουμε:

• «Ἐπίστρεψον, ψυχή μου, εἰς τήν ἀνάπαυσίν σου, ὅτι Κύριος εὐηργέτησέ σε» (Ψαλμ. 114,7).

• Καί: «Ἐάν καί πορευθῶ ἐν μέσῳ σκιάς θανάτου, οὐ φοβηθήσομαι κακά, ὅτι σύ μετ' ἐμοῦ εἶ» (Ψαλμ. 22,4).

• Καί: «Σύ μου εἶ καταφυγή ἐκ θλίψεως τῆς περιεχούσης με» (Ψαλμ. 31,7).

Σκέψου τό νόημα αὐτῶν τῶν ψαλμῶν. Ἄλλά σύ δέν προσέχεις, γιατί εἶσαι ζαλισμένος ἀπό τό πένθος.

Τουλάχιστον μελέτησέ τα σέ κηδεῖες πιό μακρυνῶν σου, ὥστε νά ἔχῃς φάρμακο στίς κηδεῖες δικῶν σου προσώπων. Ἐν πράγματι πιστεύῃς αὐτά πού λές, τότε εἶναι περιττό νά πενθῇς.

Ἐμεῖς ἐρχόμαστε μέ τήν πίστι καί τήν εὐσέβεια τῆς Ἀναστάσεως, γιά νά διδαχτοῦν ὅλοι, καί ὅσοι ἀκόμα δέν ἔχουν πληγῆ ἀπό συμφορές. Μέ τήν τιμή στόν ἀπελθόντα, νά παρουσῶν ἕνα μάθημα γιά τό πῶς θά φέρουν μέ γενναιοτήτητα τίς θλίψεις. Καί σύ κάνεις πράγματα καί φέρνεις αὐτούς, πού καταργοῦν τήν πίστι τῆ δικῆ μας, ὅσο βέβαια τά καταφέρνετε;

• Γιά πές μου: Γιά ποιό λόγο καλεῖς τούς πρεσβυτέρους καί τούς ψάλλοντες; Πάντως δέν τούς καλεῖς γιά παρηγοριά, ἀλλά γιά νά τιμῆσῃς αὐτόν πού πέθανε.

• Γιατί, λοιπόν, τόν βρίζεις, μέ τό ἀκατανόητο πένθος σου; Γιατί τόν διαπομπεύεις; Γιατί παίζεις κακόγυστο θέατρο;

Δέν άνέχομαι τέτοια ντροπή!

Τώρα συμβουλευώ.

Ἄργότερα θ' ἀναγκαστῶ νά χρησιμοποιήσω αὐτὰ στή ρότρα μέτρα. Φοβᾶμαι πάρα πολύ, μήπως μέ τούς θρήνους καί κοπετούς γιά τό θάνατο, εἰσχωρήσῃ φοβερή ἀρώστια στήν Ἐκκλησία.

Κι ἔρχομαι τώρα σέ κάποιο ἄλλο πένθος.

Εὐχομαι νά φύγετε σεῖς ἀπ' τή ζωή χωρίς νά σᾶς πενήθουν. Σύμφωνα μάλιστα μέ τόν νόμο, πού ἀρμόζει, οἱ πατέρες, ἀφοῦ γεράσουν, ἄς προπέμπωνται ἀπό τά παιδιά τους, κι οἱ μητέρες ἀπό τίς θυγατέρες τους καί ἀπό τά ἐγγόνια καί διεγγονά τους, σέ βαθεῖα γεράματα.

Καλά θά εἶναι νά μή συμβαίνουν πρόωροι θάνατοι.

Τό εὐχομαι. Καί παρακαλῶ καί τούς ἐπισκόπους καί τούς πρεσβυτέρους καί ὄλους ἐσᾶς νά εὐχeste κάτι παρόμοιο.

Ὅμως, ἄν τύχη καί συμβῆ κάποιος ἀναπάντεχος θάνατος, κάποιος, δηλαδή, θάνατος νέου προσώπου ἢ παιδιοῦ, καί καλέσῃ κάποιος μοιρολογίστρες, πού θρηνοῦν, πιστέψτε αὐτό πού θά πῶ:

Θά τόν ἀπομακρύνω γιά πολύ καιρό μέσα ἀπό τήν Ἐκκλησία, ἀπό τό ναό, ὡς εἰδωλολάτρη.

Ἄν ὁ Παῦλος ὀνομάζῃ εἰδωλολάτρη τόν πλεονέκτη (Κολοσ. γ' 5), πολύ περισσότερο εἰδωλολάτρης εἶναι ἐκεῖνος, πού εἰσάγει σέ κοιμησι πιστοῦ χριστιανοῦ εἰδωλολατρικές συνήθειες.

- Ὑπάρχει χειρότερο ἀπ' αὐτή τή γελοιοποίηση καί τό γλευασμό;

- Ὑπάρχει πιό καταστρεπτικό γιά τούς πιστούς ἀπ' αὐτή τήν ἀνωμαλία;

- Ντροπή σας! Κοκκινῆστε ἀπό ντροπή!

Ἄν δέν καταλαβαίνετε, ἐγώ σᾶς δηλώνω, ὅτι δέν άνέχομαι τέτοιες ὀλέθριες συνήθειες μέσ' στήν ἐκκλησία. Παραγγέλλει ὁ Παῦλος: «Αὐτούς πού ἁμαρτάνουν (μέ τέτοια ἀπιστία καί ἀσέβεια) νά τούς ἐλέγχῃς δημόσια» (Α' Τιμ. ε' 20).

Ἀπαγορεύουμε νά ξαναμποῦν στούς ναούς τά ταλαίπωρα ἐκεῖνα, ἀλλά καί ἄθλια πλάσματα, πού μοιρολογᾶνε ἐπί πληρωμῆ. Θά τίς ἀναγκάσω νά θρηνοῦν πραγματικά γιά τά δικά τους κακά.

Πατρική ἐπιτίμησις

Ὁ φιλόστοργος πατέρας, ὅταν ἔχη ἕνα ἄτακτο παιδί, δέν ἀρκεῖται στή συμβουλή νά μή πλησιάζῃ τούς κακοῦς. Φοβερίζει καί ἀπειλεῖ καί τούς κακοῦς, πού θέλουν νά κάνουν ζημιά στό παιδί του.

Μακάρι νά μ' ἀκούσετε, ἔστω καί μέ τήν ἀπειλή.

Ἄν ὅμως μέ περιφρονήσετε, θ' ἀναγκαστῶ νά πραγματοποιήσω τήν ἀπειλή. Θά τιμωρήσω μέ τά ἐκκλησιαστικά ἐπιτίμια τούς χριστιανούς, πού μετατρέπουν τήν κηδεῖα σέ ἀπίστων θρήνους. Ὅσο γι' αὐτές, πού τόχουν ἐπάγγελμα τό μοιρολόι, θά τιμωρηθοῦν μέ τιμωρίες, πού τούς ταιριάζουν.

Ἄν κάποιος περιφρονῇ τούς ὄρους, πού θέτω, ἄς τόν συνετίξῃ ὁ Χριστός, πού λέει: «Ὅσα δέσετε στή γῆ, θά εἶναι δεμένα στόν οὐρανό. Κι ὅσα λύσετε στή γῆ, θά εἶναι λυμένα στούς οὐρανοῦς» (Ματθ. ιη' 18).

Ἐμεῖς βέβαια (οἱ κληρικοί) εἴμαστε τιποτένιοι καί ἄξιοι περιφρονήσεως. Τό λέω μέ ἐπίγνωσι. Μέ ὅσα ὅμως λέμε γιά συμμόρφωσι ἢ ἐπιτίμια, δέν ἐκδικούμαστε οὔτε ἀνταποδίδουμε. Τή σωτηρία σας φροντίζουμε.

- Δέν σᾶς εἶπα ὅλα τά παραπάνω, γιά νά ἐπιδείξω κάποια ἐξουσία. Τά εἶπα καί τά λέω ἐπειδῆ στενοχωριέμαι καί πονάω γιά σᾶς.

- Ἐμεῖς βέβαια θέλουμε νά χρησιμοποιοῦμε τήν ἐξουσία τῆς ἱερωσύνης στό νά λύνουμε τά δεσμά. Θά προτιμούσαμε μάλιστα, νά μήν ὑπάρχῃ ἀνάγκη οὔτε αὐτοῦ τοῦ πράγματος.

- Δέν θέλουμε νά ὑπάρχῃ κανένας δεμένος.

- Δέν εἴμαστε τόσο σκληροί, ὥστε νά θέλουμε νά βλέπουμε ἀνθρώπους μέ ἐπιτίμιο. Ἄλλωστε εἴμαστε τόσο ἀσήμαντοι! Ἄν ὅμως ἀναγκαστοῦμε νά λάβουμε μέτρα γιά ὅσους προσβάλλουν τήν ἀνάστασι καί θρηνοῦν τούς νεκρούς σάν νά μήν ὑπάρχῃ ἡ βέβαιη ἐλπίδα τῆς αἰώνιας ζωῆς, τότε συγχωρέστε μας γιά ὅ,τι θά κάνουμε.

- Δέν θέτουμε τό ἐπιτίμιο ἀπό εὐχαρίστησι, ἀλλ' ἐπειδῆ ἀγαπᾶμε καί λυπούμαστε νά μή χαθοῦν οἱ ψυχές σας καί νά μήν ἀλλοιωθῇ τό ἦθος τῆς Ἐκκλησίας.

Ἐάν κάποιος περιφρονῇ τή διδαχή μας, ἀκόμα καί τά ἐπιτίμια, θάρθη καιρός, πού ἡ κρίσις θά τόν διδάξῃ. Τή συνέχεια δέν θέλω νά τήν πῶ, γιά νά μή πλήξω κανέναν.

Συμμόρφωσις

Ἐάν φροντίζουμε νά μήν ἀμαρτάνουμε, καί μάλιστα σέ θέμα, πού προσβάλλει τήν πίστι στήν ἀνάστασι καί τήν αἰώνια ζωή.

Ἐάν ὁμως ἀμαρτήσουμε, ἄς ἀνεχώμαστε τήν ἐπιτίμησι. Καλό εἶναι νά μή πληγώνεται κανεῖς. Ἐάν ὁμως συμβῆ νά πληγωθῆ, εἶναι χρήσιμο νά μπαῖνῃ τό φάρμακο πάνω στήν πληγή. Ἐτσι κι ἐδῶ.

Μακάρι νά μή χρειαστῆ κανένας ἀπό σᾶς

τά πνευματικά φάρμακα τῆς ἐπιτιμήσεως! «Γιά σᾶς -λέει ὁ Παῦλος- ἄν καί μιλάω μ' αὐτό τόν τρόπο, εἶμαι πεπεισμένος, ὅτι ἀξιζετε γιά καλύτερα πράγματα, πού ὀδηγοῦν στή σωτηρία» (Ἐβρ. στίχ' 9).

Μίλησα ἴσως αὐστηρότερα. Τόκανα γιά περισσότερη ἀσφάλεια. Εἶναι προτιμότερο νά μέ θεωρῆτε θρασύ καί σκληρό καί αὐθάδη, παρά νά μή κάνετε αὐτά πού ἀρέσουν στόν Θεό. Πιστεύω στόν Θεό, ὅτι δέν θ' ἀποδειχθῆ σέ σᾶς ἀνώφελη ἡ ἐπιτίμησις.

Εὐχομαι νά ζοῦμε ὅπως ἀρέσει στό Θεό, γιά ν' ἀξιωθοῦμε νά πετύχουμε τά ἀγαθά ἐκεῖνα, πού ὁ Θεός ὑποσχέθηκε σ' ἐκείνους, πού Τόν ἀγαποῦν.

(Ε.Π.Ε. 25,552-565)

Ἡλίας ὁ ἀσυμβίβαστος

«Ὁ Ἡλίας, ὁρῶν τούς Ἰουδαίους ἀσεβοῦντας καί ποτε μέν Θεῷ προσέχοντας, ποτέ δέ τά εἰδῶλα θεραπεύοντας, οὕτω πῶς φησιν· “Ἐως πότε χωλανεῖτε ἐπ' ἀμφοτέραις ταῖς ἰγνύαις; Εἰ ἔστι Κύριος ὁ Θεός ἡμῶν μεθ' ὑμῶν, δεῦτε καί πορεύεσθε ὀπίσω αὐτοῦ. Εἰ δέ ὁ Βάαλ, πορεύεσθε ὀπίσω αὐτοῦ”. Τοῦτο καί ἐγώ νῦν λέγω πρὸς αὐτούς. Εἰ τόν Ἰουδαϊσμόν νομίζετε ἀλήθειαν εἶναι, τίνος ἔνεκεν ἐνοχλεῖτε τῇ Ἐκκλησίᾳ; Εἰ δέ ὁ Χριστιανισμός ἐστίν ἀλήθης, ὡσεποῦν καί ἔστι, μένετε καί πορεύεσθε ὀπίσω αὐτοῦ».

Ε.Π.Ε. 34,204

Μετάφρασις

Ὁ Ἡλίας, βλέποντας τούς Ἰουδαίους νά ἀσεβοῦν καί ἄλλοτε νά στρέφονται πρὸς τόν Θεό καί ἄλλοτε νά λατρεύουν τά εἰδῶλα, εἶπε: «Μέχρι πότε θά κουτσαίνετε καί στά δύο σας πόδια; Ἐάν ὁ Κύριος καί Θεός σας εἶναι ἀληθινός, ἐμπρός, ἄς Τόν ἀκολουθῆστε. Ἐάν πάλι ὁ Βάαλ εἶναι ἀληθινός, ἀκολουθῆστε αὐτόν». Αὐτό λέω καί ἐγώ τώρα. Ἐάν νομίζετε, ὅτι ὁ Ἰουδαϊσμός εἶναι ἀλήθεια, γιά ποιό λόγο ἐνοχλεῖτε τήν Ἐκκλησία; Ἐάν ὁμως ὁ Χριστιανισμός εἶναι ἀλήθεια, ὅπως καί εἶναι, παραμείνατε πιστοί σέ αὐτόν καί ἀκολουθῆστε τον.

Ὁ Ἡλίας μετετέθη

«Πολλοί ζητοῦσι ποῦ μετετέθη ὁ Ἐνώχ καί διατί μετετέθη καί διατί οὐκ ἀπέθανεν οὔτε αὐτός οὔτε ὁ Ἡλίας, καί εἰ ἔτι ζῶσι, πῶς ζῶσι καί ἐν ποίῳ σχήματι εἰσιν. Ἀλλά περιττόν πάντη τό ταῦτα ζητεῖν. Ὅτι μέν γάρ μετετέθη οὗτος καί ὅτι ἀνελήφθη ἐκεῖνος, εἶπον αἱ Γραφαί. Ποῦ δέ εἰσιν καί πῶς εἰσιν, οὐκέτι προσέθηκαν. Οὐδέν γάρ πλέον τῶν ἀναγκαίων λέγουσιν».

Ε.Π.Ε. 37,286

Μετάφρασις

Πολλοί θέλουν νά μάθουν, ποῦ μετετέθη ὁ Ἐνώχ καί γιατί δέν πέθανε αὐτός οὔτε ὁ Ἡλίας, ἀλλά, καί ἄν ἀκόμα ζοῦν, πῶς ζοῦν καί σέ ποιά μορφή βρίσκονται. Ἡ ἀναζητήσις αὐτῆ εἶναι πέρα γιά πέρα περιττή. Τό ὅτι ὁ Ἐνώχ μετετέθη καί ὁ Ἡλίας ἀναλήφθηκε, τό εἶπαν οἱ Γραφές. Ποῦ ὁμως εἶναι καί πῶς εἶναι, δέν τά πρόσθεσαν. Διότι οἱ Γραφές λένε μόνο τά ἀναγκαῖα.

ΠΡΟΣΧΩΜΕΝ

“Οσοι πιστοί!

Μετά τήν ἀκρόασι τῶν Ἀποστολικῶ καὶ Εὐαγγελικοῦ ἀναγνωσμάτων, λέγονται οἱ αἰτήσεις τῆς Ἐκτενοῦς καὶ τὰ «Κατηχούμενα». Ὡς πρὸς τόν Ἀπόστολο καὶ τὸ Εὐαγγέλιο εἶναι περιττό νά τονίσουμε, ὅτι πρόκειται γιά ἀναγνώσματα καὶ ὄχι γιά ψαλίσματα. Πλὴν τῶν λοιπῶν ἀρχαίων ἀγιογραφικῶν καὶ πατερικῶν μαρτυριῶν, ἔχουμε καὶ τήν εὐχή, πού λέει εἰς ἐπίτροπον πάντων ὁ λειτουργὸς γιά τήν κατανόησί τους («εἰς τὴν τῶν εὐαγγελικῶν σου **κηρυγμάτων** κατανόησιν...»).

● Ὁ ἴδιος ὁ ἀναγνώστης προειδοποιεῖ, ὅτι θά προβῆ σέ ἀνάγνωσι (ὄχι ψάλσιμο). Λέει π.χ.: «**Πράξων τῶν Ἀποστόλων τὸ ἀνάγνωσμα**». Καὶ καλεῖ ὁ λειτουργὸς: «**Πρόσχωμεν**». Ἄλλ' ἐνῶ ἐτοιμάζονται λαὸς καὶ κληρὸς νά ἀκούσουν τὸ θεόπνευστο κείμενο σέ σωστὴ ἀπαγγελία, ὁ Ἀναγνώστης (ἀναιρῶν τρόπον τινά τόν ἑαυτό του, ὅτι θά κἀν ὥραία ἀνάγνωσι), ἀρχίζει νά ψάλλῃ τόν Ἀπόστολο. Καὶ δέν ἀρκεῖται κάποτε σέ **ἐμμελῆ ἀνάγνωσι**, ἀλλὰ καταστρέφει τὸ ἱερὸ κείμενο μέ τίς μουσικῆς του **ἐπιδείξεις** καὶ κορῶνες!

● Τό ἴδιο συμβαίνει καὶ μέ τήν Εὐαγγελικὴ περικοπή. Καὶ αὐτὴ εἶναι ἀνάγνωσμα. Λέει ὁ πρεσβύτερος ἢ ὁ διάκονος: «**Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἀγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα**». Ἄλλ' ἀντὶ γιά ἀνάγνωσμα, ἀκούγεται ψάλσιμο. Διαφορετικά ὁμως ἀποδίδονται τὰ νοήματα μέ τὴ **σωστὴ ἀπαγγελία** καὶ διαφορετικά μέ τὸ **ψάλσιμο**, πού κάποτε γίνεται ἀργόσυρτο καὶ ἐπιδεικτικὸ.

● Δικαιολογία καμμία γιά τὸ ὅτι ἔφτασε στό σημεῖο τὸ «**Πρόσχωμεν τῇ ἀναγνώσει**» (Α΄ Τιμ. δ΄ 13) νά γίνῃ μουσικὴ ψαλμωδία! Καὶ ὅσοι μιλάνε γιά παράδοσι, ἄς εἶναι βέβαιοι, ὅτι παράδοσις ἐν προκειμένῳ εἶναι ὁ,τι παραλάβαμε ἀπὸ τοὺς ἀποστολικούς καὶ μεταποστολικούς χρόνους. **Παράδοσις** εἶναι ὁ κατανοητὸς τρόπος ἀπαγγελίας τῶν θείων Γραφῶν στήν ἐκκλησιαστικὴ σύναξι, ὅπως παρουσιάζεται στὰ Εὐαγγέλια (Λουκ. δ΄ 16), στίς Πράξεις (ἰζ΄ 2-3), στίς ἐπιστολές (Κολοσ. δ΄ 16. Α΄ Θεσ. 5΄ 27) καὶ σέ μεταποστολικά κείμενα, ὅπως τοῦ ἀγίου Ἰουστίνου καὶ τῶν Διδαχῶν τῶν Ἀποστόλων.

● Μετά τὸ Εὐαγγέλιο συνεχίζεται ἡ λειτουργία τῶν πιστῶν καὶ κατηχουμένων. Λέγεται ἡ ἐκτενής, οἱ αἰτήσεις καὶ οἱ εὐχές τῶν κατηχουμένων, καὶ ὕστερα ἀρχίζει πανηγυρικὰ ἡ **λειτουργία τῶν Πιστῶν**. Ἀρχὴ τῆς τὸ «**Οσοι πιστοί. Ἐτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν**».

● Δυστυχῶς σέ πολυαρχιερατικά κυρίως συλλείτουργα παρατηρεῖται ἡ λειτουργικὴ ἀταξία, νά πηγαινοῦν ἀπὸ τὸ Εὐαγγέλιο κατ' εὐθειαν στό «**Ὅπως ὑπὸ τοῦ κράτους σου πάντοτε φυλαττόμενοι...**». Ἄν θέλουν νά ἐξοικονομήσουν χρόνο, ἄς μὴ περικόπτουν σπουδαιότατο μέρος τῆς λατρείας, ἀλλ' ἄς σταματήσουν τὸ ἀργὸ «**Δύναμις**», τίς φήμες καὶ τὰ «**Εἰς πολλά ἔτη...**».

● Ἄς ἀκολουθῆται, λοιπόν, ἡ τάξις. Ἄς λέγεται μετὰ τὸ Εὐαγγέλιο ἡ **ἐκτενής**. Εἶναι προσευχὴ ὅλων τῶν συμπαρισταμένων «**ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας**». Προσευχὴ πρὸς τόν Παντοκράτορα Κύριο. Προσευχὴ ὑπὲρ ἐλέους πάντων, τοῦ Ἀρχιεπισκόπου, τῶν ἀδελφῶν ἱερέων καὶ «**πάσης τῆς ἐν**

Χριστῶ ἡμῶν Ἀδελφότητος». Προσευχή καί αἰτήσεις, στίς ὁποῖες ὁ λαός ἀπαντᾷ μέ τό «Κύριε, ἐλέησον». Τρέχουμε κοντά στόν Χριστό καί ζητᾶμε ἀσταμάτητα τό ἔλεός Του. Τρέχουμε στήν ἀγάπη Του, ἀφοῦ τό **ἔλεος** καί ὄχι ἡ δικαιοσύνη Του μᾶς σώζει. «Καταφεύγω -λέει ὁ ἱερός Χρυσόστομος- στό ἔλεος, στό λιμάνι, πού δέχεται ὅλους τούς ἁματωλούς. Καταφεύγω στό ἔλεος, ἐκεῖ πού δέν ὑπάρχει δικαστήριο, ἐκεῖ, πού ἀνεξέταστα προσφέρεται ἡ σωτηρία».

● Μετά τήν ἐκτενή εἶναι τά **Κατηχούμενα**. «Εὔξασθε οἱ κατηχούμενοι τῷ Κυρίῳ. Οἱ πιστοί ὑπέρ τῶν κατηχουμένων δεηθῶμεν». Σέ κάθε ἐποχή ἡ Ἐκκλησία μας ἔχει κατηχούμενους. Ἄνθρώπους, πού ἄκουσαν γιά τόν Ἰησοῦ Χριστό καί ἐξεφρασαν τήν ἐπιθυμία νά βαπτισθοῦν στό ὄνομα τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ.

Τυπικά **κατηχούμενοι** φαίνεται νά μήν ὑπάρχουν σήμερα. Ὅλοι σχεδόν οἱ «ὀρθόδοξοι» εἶναι **βαπτισμένοι**. Οὐσιαστικά ὁμως οἱ περισσότεροι εἶναι λαός **ἀκατήχητος**. Τά παιδιά, πού ὡς νήπια βαπτίζονται, δέν μποροῦν νά κατηχηθοῦν πρό τοῦ βαπτίσματος! Μετά δέ τή βάπτισί τους ἐλάχιστοι γονεῖς, ἀνάδοχοι καί κληρικοί ἀσχολοῦνται μέ τό μεῖζον θέμα τῆς κατηχήσεώς τους. Στά λεγόμενα **Κατηχητικά**, πού λειτουργοῦν στούς ναούς, ἐλάχιστα παιδιά φοιτοῦν (καί κατά πόσον τό προσφερόμενο στίς σημερινές κατηχητικές συντροφίες θά μπορούσε νά λεχθῆ κατήχηση, αὐτό εἶναι ἄλλο θέμα...).

● Κάτω καί ἀπό αὐτές τίς συνθήκες, τουλάχιστον ἄς λέγονται ζωντανά τά **Κατηχούμενα** κατά τή θεία Λειτουργία. Ἐσ παρακαλοῦμε τόν Κύριο, ἵνα:

- » κατηχήσῃ αὐτούς τόν λόγον τῆς ἀληθείας,
- » ἀποκαλύψῃ αὐτοῖς τό εὐαγγέλιον τῆς δικαιοσύνης,
- » ἐνώσῃ αὐτούς τῇ ἀγίᾳ αὐτοῦ καθολικῇ καί ἀποστολικῇ ἐκκλησίᾳ».

● Στήν ἀρχαία Ἐκκλησία οἱ κατηχούμενοι, πού δέν εἶχαν βαπτισθῆ καί δέν ἀνήκαν ἀκόμα στό σῶμα τοῦ Χριστοῦ, ἀπομακρύνονταν μετά τά Κατηχούμενα. Σέ κάποιο δέ σημεῖο ἐκλείναν καί οἱ πόρτες. Ἔμεναν οἱ πιστοί, **οἱ ἐνσυνείδητα πιστοί**, γιά ν' ἀκούσουν τίς φρικτές εὐχές, νά ζήσουν τό θαῦμα τῆς **θείας Εὐχαριστίας** καί νά κοινωνήσουν τό Σῶμα καί τό Αἷμα τοῦ Κυρίου.

● Ὅσοι **πιστοί!** Ἐσ προσευχώμεθα κατανυκτικά. Ἐσ θεωροῦμε ἀνάξιο τόν ἑαυτό μας νά στεκώμεθα πρό τῶν θυρῶν τοῦ θυσιαστηρίου. Ὁ μακαριστός λειτουργιολόγος ἀρχιμ. Γερβάσιος Παρασκευόπουλος στό βιβλίο του «Ἐριμηνευτική ἐπιστολὴ ἐπὶ τῆς θείας Λειτουργίας» (ἀ' ἐκδ., σελ. 156) λέει γιά τόν τίτλο «πιστοί»: (μεταγλωττισμένα τὰ λόγια του) «**Πιστοὶ λοιπόν! Τίτλος τιμῆς, προσωνυμία ποθητῆ καί περιζήτητη, τάξις χριστιανῶν. Σ' αὐτούς κατατάσσονταν ὅσοι μέ δοκιμασία κρίνονταν ἄξιοι καί βαπτίζονταν. Ἦσαν μνημένοι ἤδη στά κυριώτερα δόγματα τῆς Πίστεως. Κανένα μυστήριο τῆς Πίστεως δέν ἀποκορυβόταν ἀπό τούς πιστούς. Τό πόσο μεγάλη σημασία περικλείει ὁ τίτλος "Πιστός" καταλαβαίνει κανεὶς καί ἀπό τίς ἐπιτύμβιες πλάκες, ὅπου ἀναγραφόταν ὁ τίτλος αὐτός. Ἄρχει τό "Πιστός", γιά νά μαρτυρησῆ ποίος εἶναι ὁ ἐν Κυρίῳ ἀναπαυόμενος.**

Ὅπως οἱ ἄνθρωποι τοῦ κόσμου, πού θέλουν νά ἀπονεύμουν τιμὴ καί εὐγένεια σέ κάποιον ἔλεγον "ὑπατος ἐξ ὑπάτων", ἔτσι καί οἱ ἀρχαῖοι χριστιανοὶ ἔλεγον "πιστός ἐκ πιστῶν" καί αἰσθάνονταν τήν ἱερώτερη συγκίνησι».

● Ὅσοι **πιστοί!** Ὁ λειτουργός, πού ἀρχίζει πλέον τό δεύτερο μέρος τῆς θείας Λειτουργίας, ἄς μεριμνᾷ νά ἔχη πιστούς, ὄχι ἀκατήχητους (ἢ καί... ἀσεβεῖς!). Πιστοὺς καί καταρτισμένους ὀρθόδοξους χριστιανούς».

Γνωριμία με τόν ΠΑΥΛΟ

ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Β' ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Πατέρας Θυσίας

Β' Κορ. ιβ' 14-15

Καμμία επιβάρυνσις (στ. 14)

Γησιάζει τό τέλος τῆς Ἐπιστολῆς. Εἶναι σαφείς οἱ διακυμάνσεις στήν ψυχή τοῦ Παύλου. Εἶτε γιατί, ἐνῶ συνέτασσε τήν Ἐπιστολή, ἔφταναν διαφορετικές πληροφορίες ἀπό τήν πορεία τῶν Κορινθίων, εἶτε γιατί λόγω τῆς προσωπικῆς ἐντάσεως καί συναισθηματικῆς φορτίσεως ὁ ἴδιος χρησιμοποιοῦν κάθε τρόπο, γιά νά ἐδραιώσῃ τό φρόνημα τῶν Κορινθίων.

Γιατρός πνευματικός ὁ ἀπόστολος Παῦλος. Πολλές οἱ ἀσθένειες στό σῶμα τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας τῆς Κορίνθου. Φοβάται γιά ὑποτροπή μερικῶν ἀπ' αὐτές. Καί χρησιμοποιοῦν κατά διαστήματα στήν Ἐπιστολή διάφορα φάρμακα.

- Καί ἐπαινεῖ, καί ἐλέγχει.
- Καί προειδοποιοῦν, καί προβάλλει ἄλλες ἐκκλησίες.
- Καί ἀποκαλύπτει, καί περιγράφει.
- Καί τούς παρουσιάζει σάν θύματα τῶν ψευδαδελφῶν, ἀλλά καί τούς τονίζει τήν προσωπική τους εὐθύνη.

Βρίσκεται στό δρόμο. Ἔχει ξεκινήσει ἀπό τήν Ἔφεσο, περνάει τή Μακεδονία. Προορισμός του εἶναι ἡ Κόρινθος. Θέλει, ὅταν ἔλθῃ, νά βρῇ τήν ἐκκλησία σέ ἠθική καί θεολογική ἡρεμία, ἀλλά καί σέ ἐγρήγορσι ἀγάπης καί ἔξαρσι ἐλεημοσύνης. Δέν θέλει νά τόν ἀναγκάσουν νά τούς ἐπιπλήξῃ ἀπό κοντά, ἀκόμα καί νά τούς ἐπιβάλῃ πνευματικές ποινές. Ἦδη εἶχε εἰδοποιήσει στήν πρώτη του Ἐπιστολή: Πῶς θέλετε νά ἔρθω, «ἐν ράβδῳ ἢ ἐν ἀγάπῃ;» (Α' Κορ. δ' 21).

Προσωπικές ἀπαιτήσεις δέν εἶχε. Ἔνα ποθοῦσε, τή σωτηρία τῶν ψυχῶν τους. Γράφει στή συνέχεια: «Ἴδού τρίτον ἐτοιμῶς ἔχω ἐλθεῖν πρός ὑμᾶς, καί οὐ καταναρκήσω ὑμῶν. Οὐ γάρ ζητῶ τά ὑμῶν, ἀλλ' ὑμᾶς. Οὐ γάρ ὀφείλει τά τέκνα τοῖς γονεῦσι θησαυρίζειν, ἀλλ' οἱ γονεῖς τοῖς τέ-

κνοῖς» (στ. 14). Ἀπόδοσις στήν ἀπλοελληνική: «Ἴδού γιά τρίτη φορά εἶμαι ἐτοιμος νά ἔλθω σέ σᾶς, καί δέν θά σᾶς ἐπιβαρύνω. Διότι δέν ζητῶ τά ἀγαθά σας, ἀλλά σᾶς τούς ἰδίους. Ἄλλωστε δέν ὀφείλουν τά τέκνα νά μαζεύουν ἀγαθά γιά τούς γονεῖς, ἀλλ' οἱ γονεῖς γιά τά τέκνα».

- Μιλáει γιά τρίτη ἐπίσκεψί του στήν Κόρινθο.

- Ἡ πρώτη εἶναι ἡ παρθενική του ἐπίσκεψις, ὅταν γιά πρώτη φορά, μετά τήν Ἀθήνα, βρέθηκε στήν Κόρινθο, ὅπου συνάντησε τόν Ἀκύλα καί τήν Πρίσκιλλα (Πράξ. ι' 1-17).

- Μία ἄλλη ἐπίσκεψις του πρέπει νά ἔγινε στήν τρίτη του περιοδεία, ἐκείνη πού ὑπονοεῖται στό Πράξ. κ' 2-3. Ἀφοῦ ἦρθε στά μέρη τῆς Ἑλλάδος, θά ἐπισκέφτηκε καί τήν Κόρινθο.

- Μεταξύ τῶν δύο αὐτῶν ἐπισκέψεων πρέπει νά ὑπάρχει καί ἄλλη (δευτέρα στή σειρά). Πρέπει κατά τό τριετές διάστημα, πού ἔμεινε στήν Ἔφεσο (Πράξ. ιθ' 22. κ' 31), νά βρῆκε τρόπο γιά νά ἔρθῃ καί στήν Κόρινθο.

Τό ζήτημα δέν εἶναι, πόσες φορές ἦρθε στήν Κόρινθο, ἀλλά πόσο ἀπήχησι βρῆκαν τά λόγια του στούς Κορινθίους. Ἀκόμα τό ὅτι ὁ δόλος τῶν ψευδαποστόλων καί ἡ ἀπάθεια μερικῶν Κορινθίων ἔγιναν ἀφορμή ν' ἀποκαλύψῃ ὁ Παῦλος γεγονότα τῆς προσωπικῆς του ζωῆς. Αὐτά τά γεγονότα εἶναι ὑποδείγματα ζωῆς γιά τά μέλη τῆς ἐκκλησίας ὄλων τῶν αἰῶνων.

- Δέν θά «καταναρκήσω». Τελεία καί παῦλα. Δέν πρόκειται νά σᾶς ἐπιβαρύνω σέ ὑλικά πράγματα. Βασική ἀρχή γιά τή ζωή τῶν ἐργατῶν τοῦ εὐαγγελίου. «Ἐτοιμῶς ἔχω ἐλθεῖν πρός ὑμᾶς, καί οὐ καταναρκήσω ὑμῶν» (στ. 14). Εἶμαι ἐτοιμος νά ἔλθω. Οὔτε ὑποδοχές οὔτε καί δῶρα καί φαγητά.

Στά ταξίδια τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἡγετῶν καί στίς ἱεραποστολικές ἐπισκέψεις ἢ σ' ἄλλες

πνευματικές συναντήσεις, ἄς σημειώνεται στή σχετική εἰδοποίηση:

—*Δέν θά ἐτοιμάσετε τίποτε. Οὔτε δῶρα, οὔτε ὑποδοχές, οὔτε κωδωνοκρουσίες, οὔτε κολακευτικές προσφωνήσεις καί ἀντιφωνήσεις. Ἔρχομαι γιά τήν ἀγάπη, γιά τήν κοινωρία καί τόν σύνδεσμο τῆς εἰρήνης.*

Ἑοῦς θέλω (στ. 14)

Τί ζητοῦσε ὁ Παῦλος; Πολύ συγκινητικά τό σημειώνει: *«Οὐ ζητῶ τά ὑμῶν, ἀλλ' ὑμᾶς»* (στ. 14).

- Δέν ζητῶ ψίχουλα. Ζητῶ ψυχές.
- Δέν ζητῶ ὑλικά. Ζητῶ πνευματικά.
- Δέν ζητῶ τό τραπέζι σας. Ζητῶ τήν καρδιά σας.
- Ἦ μᾶλλον, ζητῶ καί τά λεφτά σας, ἀλλ' ὄχι γιά τόν ἑαυτό μου. Τά ζητῶ γιά τούς φτωχοῦς, γιά τήν ἐλεημοσύνη.

- Ζητῶ καί τραπέζι. Ἄλλὰ σᾶς θέλω ὅλους στό κοινό τραπέζι, στήν «τράπεζαν τοῦ σωτηρίου», νά καθίσουμε ὅλοι μαζί, ἐνωμένοι ἐν Χριστῷ, στό δικό Του τραπέζι. Καί πρό παντός νά κόψετε σχέσεις μέ τόν κόσμο. Δέν μπορείτε νά μετέχετε καί «τραπέζης Κυρίου καί τραπέζης δαιμονίων» (Α' Κορ. ι' 21). Λέει ὁ ἱερός Χρυσόστομος: *«Οὐ καταναρκήσω ὑμῶν. Καί ἡ αἰτία σεμνή. Οὐ γάρ εἶπεν, ἐπειδή μικρολόγοι, ἐπειδή πλήττεσθε, ἐπειδή ἀσθενεῖτε. Ἄλλὰ τί; «Οὐ γάρ ζητῶ τά ὑμῶν, ἀλλ' ὑμᾶς». Μείζονα ἐπιζητῶ, ψυχάς ἀντί χρημάτων, σωτηρίαν ἀντί χρυσοῦ»* (Ε.Π.Ε. 20,66). Μετάφρασις: «Δέν θά σᾶς ἐπιβαρύνω. Καί ἡ αἰτία εἶναι σεβαστή. Διότι δέν εἶπε, ἐπειδή εἶστε μικρόψυχοι, ἐπειδή βάλλεστε, ἐπειδή εἶστε ἀδύνατοι. Ἄλλὰ τί; «Διότι δέν ζητῶ τά ὑλικά ἀγαθά σας, ἀλλὰ σᾶς τούς ἴδιους». Περισσότερα ἐπιζητῶ. Ψυχές, ὄχι χρήματα. Σωτηρία, ὄχι χρυσάφι.

- Τί ψάχνουμε; Τί ἐπιδιώκουμε; Τί ζητᾶμε; Ζητᾶμε συνήθως τό δικό μας συμφέρον. Καί μέσα ἀκόμα στό κῶρο τῆς ἐκκλησίας καί τῆς λατρείας, τούς πιστούς τούς θέλουμε γιά τήν ἐξυπηρέτησι τοῦ δικοῦ μας συμφέροντος.

Ζητᾶμε τά ἐκείνων, ὄχι ἐκείνους.

- Ὅταν π.χ. ἓνας ἱερεὺς ἐπιδιώκῃ ν' ἀφήσῃ τήν ἐνορία του καί νά μετατεθῇ σέ μεγαλύτερη, ἀσφαλῶς δέν ζηταί τούς ἀνθρώπους. Ζηταί τά τῶν ἀνθρώπων. Θά τοῦ ἀποδώσουν περισσότερα ὀφέλη οἱ περισσότεροι ἐνοριῆτες. Ἄν ζητοῦσε τούς ἀνθρώπους, ἄν αἰσθανόταν τό βῆρος τῆς

εὐθύνης γιά τίς ψυχές τῶν ἀνθρώπων, θά ἐπεδίωκε μικρότερη, ὄχι μεγαλύτερη ἐνορία.

- Ὅταν ἓνας ἐπίσκοπος προσπαθῇ νά μετατεθῇ σέ μεγαλύτερη Μητρόπολι, ἀσφαλῶς δέν ζηταί νά σώσῃ περισσότερες ψυχές. Ζηταί τά περισσότερα προσωπικά ὀφέλη, πού θά ἔχῃ ἀπό τήν πολυαριθμότερη περιφέρεια. Ὁφέλη οἰκονομικά, ἐγωιστικά, ἐπιδεικτικά, ἐξουσιαστικά. Ὁφέλη, πού δέν εἶναι ὠφέλειες. Μᾶλλον ὠφέλειες (;) εἶναι τά προβαλλόμενα γιά μεγαλύτερες ὠφέλειες!

- Ἡ ποιμαντορική ἐξαγγελία κάθε ποιμένος τῆς Ἐκκλησίας εἶναι τά λίγα αὐτά λόγια τοῦ Παύλου: *«Οὐ ζητῶ τά ὑμῶν, ἀλλ' ὑμᾶς»* (στ. 14). Δέν θά σᾶς ἐκμεταλλευθῶ. Δέν θά δεχθῶ δῶρα καί περιποιήσεις. Οὔτε τυχερά καί οἰαδήποτε ἄλλα χρήματα. «Οὐ καταναρκήσω». Στήν πνευματική οἰκοδομῇ εἶναι νάρκη ἡ φιλοχρηματία, καί ἡ οποιαδήποτε ἐκμετάλλευσις τοῦ ποιμνίου, χρηματική ἢ ἐπιδεικτική. Ὑπάρχει περίπτωση, νά μὴν εἰσπράτῃ κανεὶς χρήματα ἀπό τήν ἐκκλησία πρὸς ἴδιον ὄφελος, καί νά εἰσπράτῃ «ζητῶ», χειροκροτήματα καί χειροφιλήματα καί κολακεῖες.

Τό ζητούμενο αὐτό εἶναι; Ἡ τιμὴ στοὺς κληρικούς; Αὐτὴ θά ἔρθῃ, ὅταν οἱ κληρικοὶ τιμοῦν τούς πιστούς, ὅταν ἐργάζονται μέ ἀνυσχία. Καί στό ἐρώτημα, τί ἔχεις, τί ζητᾶς, γιατί εἶσαι ἀνήσυχος, νά μποροῦν ν' ἀπαντοῦν:

—*Ζητῶ τίς ψυχές! «Οὐ ζητῶ τά ὑμῶν, ἀλλ' ὑμᾶς».*

Γι' αὐτὸ ἦρθε ὁ Χριστός. Γιά νά ζητήσῃ καί νά σώσῃ τό «ἀπολωλὸς» (Ματθ. ιη' 12. Λουκ. ιθ' 10).

- Ὁ Παῦλος ἦταν ἔτοιμος γιά οποιαδήποτε θυσία. Εἶχε συνειδησι, ὅτι εἶναι πατέρας. Δέν ἐργάζονται τά παιδιά γιά τόν πατέρα, ἀλλ' ὁ πατέρας γιά τά παιδιά. *«Οὐ γάρ ὀφείλει τά τέκνα τοῖς γονεῦσι θησαυρίζειν, ἀλλ' οἱ γονεῖς τοῖς τέκνοις»* (στ. 14).

Σάν νά τούς ἔλεγε:

—*Παιδιά μου, θά θησαυρίσω ἐγὼ ἀπὸ σᾶς; Θά ἐκμεταλλευθῶ τὴν θέσι μου, γιά νά εἰσπράττω; Τὸ ἀντίθετο θά γίνῃ: Ἐγὼ θά σᾶς κάνω πλουσίους. Θά σᾶς χαρίσω τόν «ἀνέκλειπτον θησαυρόν»* (Λουκ. ιβ' 23).

Τά παιδιά ὀφείλουν ἀγάπη, ὑπακοή καί σεβασμὸ στοὺς γονεῖς. Κι αὐτὰ τά εἰσπράττουν οἱ γονεῖς, ἄν ἔχουν χαρίσῃ στά παιδιά τους τό θησαυρὸ τῆς πίστεως. Ἡ καλύτερη προοικαστά παιδιά εἶναι ἡ πίστις στό Χριστὸ καί ἡ εὐσε-

βεια. Ὅσα κι ἄν κάνουν οἱ γονεῖς γιά τά παιδιά τους, ὅσους θησαυρούς καί ἀκίνητα κι ἄν τούς ἀφήσουν, ἐφ' ὅσον δέν τούς φυτέψουν στήν ψυχή τήν πίστι καί τήν ἀγάπη στό Χριστό, καί τήν ἀχαριστία θά εἰσπράξουν, καί πεταμένοι θά γηροκομηθοῦν, καί θά πεθάνουν πικραμένοι, καί ἔνοχοι τῆς ψυχικῆς καταστροφῆς τῶν παιδιῶν τους θά εἶναι.

Ἄν αὐτά ἰσχύουν μία φορά γιά τούς σαρκικούς, δέκα φορές ἰσχύουν γιά τούς πνευματικούς πατέρες. Οἱ πιστοί δέν εἶναι πρόβατα γιά ἄρμεγμα. Εἶναι τά πρόβατα γιά νά τά ὀδηγοῦν στόν «Καλόν Ποιμένα», ὅπου βόσκουν στό κλοερὸ λιβάδι τῆς χάριτός Του. Οἱ προφῆτες καυτηριάζουν τούς κακοῦς ποιμένες, πού πλουτίζουν ἀπό τά πρόβατα καί δέν νοιάζονται καθόλου γιά τήν πνευματική τους βοσκή. «Ἰδοῦ τό γάλα κατεσθίετε καί τά ἔρια περιβάλλεσθε καί τό παχύ σφάζετε καί τά πρόβατά μου οὐ βόσκετε» (Ἰεζ. λδ' 3. Ἰδέ καί Ἰερ. ιβ' 10).

Πατέρας, πού δαπανᾶται (στ. 15)

Ὁ Παῦλος, ὁ πατέρας τῆς οἰκουμένης, ὄχι μόνο δέν ἔπαυσε τίποτε γιά τόν ἑαυτό του ἀπό τούς πιστούς τῆς Κορίνθου, ἀλλά καί θυσιάζόταν.

- Ἡ ἀγάπη του γινόταν κόπος.

- Ὁ κόπος γινόταν ὀλοκληρωτική προσφορά. Ἀγαπᾶ καί ἐκδανᾶται. Γράφει στόν ἐπόμενο στίχο: «Ἐγὼ δέ ἥδιστα δαπανήσω καί ἐκδανηθήσομαι ὑπέρ τῶν ψυχῶν ὑμῶν, εἰ καί περισσοτέρως ὑμᾶς ἀγαπῶ ἥτιον ἀγαπῶμαι» (στ. 15). Ἀπόδοσις στήν ἀπλοελληνική: «Ἐγὼ δέ μέ ὅλη μου τήν εὐχαρίστησι θά δαπανήσω, ἀλλά καί θά δαπανηθῶ ὁ ἴδιος ὀλόκληρος χάριν τῶν ψυχῶν σας, ἄν καί ἐγὼ μέν σᾶς ἀγαπῶ περισσότερο, ἐσεῖς δέ μέ ἀγαπᾶτε ὀλιγότερο».

- Ἡ ἱερωργία τοῦ εὐαγγελίου (Ρωμ. ιε' 16) ἀπαιτεῖ θυσίες. Ὁ σπόρος τοῦ λόγου ποτίζεται μέ τόν ἰδρώτα τοῦ κόπου καί μέ τό αἷμα τῆς ἀγάπης καί τῆς θυσίας. Στήν ἀναμμένη ἀπό θεῖο ζῆλο καρδιά τοῦ ἀποστόλου εὐωδιάζει τό θυμίαμα τῆς συνεχοῦς προσφορᾶς. Τό θυμίαμα δαπανᾶται, λειώνει, ἀλλ' εὐωδιάζει καί πηγαίνει πρὸς τά πάνω. Λέει ὁ ἱερός Χρυσόστομος: «Αὕτη ἢ ὑπερβολή, τό μή μόνον μή λαμβάνειν, ἀλλά καί προδίδουσι, οὐκ ἀπλῶς, ἀλλά μετά πολλῆς τῆς φιλοτιμίας, καί ἐκ τοῦ ὑπερρήματος. Τό γάρ "ἐκδανηθήσομαι", τοῦτ' ἔστιν αἰνιτομένου» (Ε. Π.Ε. 20,68). Μετάφρασις: Αὐτή ἢ ὑπερβολή,

ὄχι μόνο νά μή παίρνη, ἀλλά καί νά δίνη, δέν γινόταν ἐπιπόλαια, ἀλλά μέ πολλή φιλοτιμία καί ἀπό τό ὑστέρημα. Διότι τό «θά δαπανηθῶ» καί αὐτό ὑπονοεῖ.

- Ἄν θέλῃ ἡ σύγχρονη ποιμαίνουσα ἐκκλησία πλωτικὸ πρόγραμμα γιά νά ἐλκύσει τούς ἀνθρώπους στή βασιλεία τοῦ Θεοῦ, ἄς καθρεφιστῆ στό πρόγραμμα τοῦ Παύλου, ὅπως σιταδικά τό παρουσιάζει ὁ ἔραστής καί μιμητῆς του, ὁ Χρυσόστομος: «Πόσους ἔχει τό πρᾶγμα βαθμούς. Ἐδει λαμβάνειν, αὐτός δέ οὐκ ἐλάμβανε· ἰδοῦ πρῶτον κατόρθωμα. Καί στεροῦμενος, δεύτερον. Καί αὐτοῖς κηρύττων, τρίτον. Καί προσδίδωσι, τέταρτον. Καί οὐκ ἀπλῶς προσδίδωσιν, ἀλλά καί μετά ἐπίτασως, πέμπτον. Καί οὐ χρήματα μόνον, ἀλλά καί ἑαυτὸν, ἕκτον. Καί ὑπέρ τῶν μή σφόδρα φιλοῦντων αὐτόν, ἔβδομον. Καί ὑπέρ τῶν σφόδρα φιλουμένων, ὄγδοον» (Ε.Π.Ε. 20,68). Μετάφρασις: Πόσες βαθμίδες ἔχει ἡ στάσις τοῦ Παύλου! Ἐπρεπε νά παίρνη, κι αὐτός δέν εἰσπράττει νά τό πρῶτο. Τό δεύτερο: Δέν παίρνει, ἐνῶ στερεῖται τῶν πάντων. Τρίτο: Δέν εἰσπράττει, ἄν καί δουλεύη γι' αὐτούς. Τέταρτο: Ὅχι μόνο δέν παίρνει, ἀλλά καί δίνει. Πέμπτο: Ὅχι ἀπλῶς δίνει, ἀλλά καί μέ προθυμία καί περίσσεια. Ἑκτο: Προσφέρει ὄχι μόνο χρήματα, ἀλλά τόν ἴδιο τόν ἑαυτό του. Ἐβδομο: Προσφέρει καί σ' ἐκείνους, πού δέν τόν ἀγαποῦν πολύ. Ὅγδοο: Προσφέρει σέ ὄλους, γιατί ὄλους τούς ἀγαπᾶ πολύ.

Δ.Γ.Α.

ΙΩΑΝΝΗΣ ὁ ΒΑΠΤΙΣΤΗΣ

Κωδικός
01-1323

ΜΗΝΙΑΙΟ ΟΡΘΟΔΟΞΟ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

Ἰδιοκτήτης: Σύλλογος «Ἰωάννης ὁ Βαπτιστής»

Ἐπεύθυνος ἐκδόσεως: Ἀγγελ. Μπότζιου
Χριστοκοπίδου 12 - 105 54 - Ἀθήνα

www.ioannisvaptistis.gr

Τηλέφωνα: 2103212713 & 2109765440

e-mail: info@ioannisvaptistis.gr

Ἐπεύθυνος Τυπογραφείου:

Β. Μπουζάλας, 25 Μαρτίου 124, Περιστερί

Ἐτησία συνδρομή:

Ἐσωτερικοῦ **10 €**. Κύπρου **20 €**.

Ἐξωτερ.: Εὐρώπης **20 €**. Ἀμερικῆς: **δολ. 25**.

Καναδᾶ καί Αὐστραλίας: **δολλάρια 30**.

Ἐπιταγές καί ἐπιστολές:

Περιοδικό «Βαπτιστής»

Χριστοκοπίδου 12, 105 54, Ἀθήνα.

Ἐλεύθεροι

ΣΧΟΛΙΑΣΜΟΙ

Μυστήριο ἢ κοίμησός της

Τὰ ἐρωτήματα γύρω ἀπό τήν ἑορτή τῆς Κοιμήσεως τῆς Παναγίας εἶναι πολλά. Ἐπιμένουν πολλοί στό γιατί καί πῶς ἔπρεπε νά πεθάνη καί ἡ Παναγία. Μερικοί μάλιστα ρωτᾶνε:

— Πῶς, ἀφοῦ πέθανε ἡ Παναγία, ἔστω καί γιά τρεῖς ἡμέρες, τό σῶμα της δέν ὑπέστη καμμία φθορά, ἀλλά παρέμεινε ἄφθορο;

Πρόκειται γιά ἕνα ἀκόμα μυστήριο.

• Ὅσοι δέχονται τό μεγάλο μυστήριο, δέν ἀμφισβητοῦν τό μικρό μυστήριο.

Ἄν κάποιος πυροσβέστης φοράη ἀμείαντη στολή καί κατορθῶν νά περνᾷ ἀπό ὀλόκληρο καιόμενο δάσος ἄθικτος, δέν μπορεῖ νά περάσῃ ἄθικτος καί ἀπό κάποιον μικρό πυροτέχνημα, πού θά τοῦ ρίξουν;

Τήν Παναγία τήν ἄγγιξε ὅλη ἡ φωτιά τῆς Θεότητος, καί ὅμως δέν κήκε. Πῶς τώρα θά καιγόταν ἀπό τό πυροτέχνημα τοῦ θανάτου; Τό πρῶτο εἶναι τό μεγάλο, τό δεύτερο τό μικρό μυστήριο.

• Ποιός εἶναι δυνατότερος, ὁ Θεός ἢ ὁ Διάβολος; Ἄν, λοιπόν, ἡ φωτιά τῆς Θεότητος δέν ἔκαψε τήν Παναγία, θά τήν ἔκαιγε τό πυροτέχνημα τοῦ Διαβόλου; Ὁ θάνατος εἶναι ἀπλῶς τό πυροτέχνημα τοῦ Διαβόλου.

• Τό σῶμα τῆς Θεοτόκου, πού παρέμεινε ἀλώβητο ἀπό τό βέλος τῆς ἁμαρτίας, παρέμεινε καί ἀδιαπέραστο ἀπό τό βέλος τοῦ θανάτου.

• Μοναδικός ἄνθρωπος ἡ Παναγία, πού, ἐνῶ γέννησε, παρέμεινε παρθένος. Μοναδικός ἄνθρωπος, πού, ἐνῶ θάφτηκε, παρέμεινε ζωντανή. Λέει ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός: «Ἦς γάρ τικτούσης ἀλώβητος ἡ παρθενία διέμεινε, ταύτης μεθισταμένης ἀδιάλυτον τό σῶμα πεφύλακται».

Εὐκόλη θρησκευτικότητα

Τεῖναι νά γίνῃ τῆς μόδας. Ὅταν ἕνας ναός ἑορτάζῃ τόν προστάτη του, πανηγυρίζει. Τό πανηγύρι δέν ταυτίζεται πάντοτε μέ τήν ἑορτή. Ἑορτή σημαίνει σύναξις προσευχῆς καί «ἐν πνεύματι» λατρεία. Πανηγύρι σημαίνει φασαρία, κοσμικότητα, ἐξωτερική λαμπρότητα, ἀπουσία κατανύξεως καί προσευχῆς. Πανηγύρι σημαίνει ὄχλος, ὄχι λαός τοῦ Θεοῦ. Πανηγύρι σημαίνει συλλογή χρημάτων, ὄχι περισυλλογή καρδιῶν. Πανηγύρι σημαίνει ἐκκωφαντικά ψαλσίματα, ὄχι προσευχές ἐκτενεῖς.

• Ἀλλά σέ πανηγυρίζοντες ναούς τείνει πλέον νά καταστῇ ἀπαραίτητο «φοκλόρ» καί ὁ ἐρχομός **λειψάνων!** Ὑπάρχουν δέ καί εἰδικοί πρὸς τοῦτο, πού ἀνακαλύπτουν καί μεταφέρουν λείψανα.

Καί χωρίς καμμία «βάσανο», ἀπό ποῦ προέρχονται τὰ λείψανα αὐτά, ποιός ἐγγυᾶται γιά τή γνησιότητά τους, ποιός ἔδωσε τήν ἄδεια νά περιφέρονται «τῆδε κάκεισε», ὀργανώνονται «φιέστες» ὀλόκληρες γιά τήν ὑποδοχή **λειψάνων** στήν πλατεία, παρουσιάζουν ὄπλα στρατιωτικά ἀγῆματα, παιαρίζουν μουσικές «μπάντες», κάποτε δέ καί γίνεται ὑποδοχή τους ὡς εἰς «ἀρχηγόν κράτους»!

• Ψάχνουμε νά δοῦμε ναό, πού νά ἑορτάζῃ χωρίς... εἰσαγωγή λειψάνων! Ἐλάχιστοι πλέον αὐτοί οἱ ναοί, πού δέν θεωροῦν «ἐπάναγκες» τή μεταφορά λειψάνων! Οἱ λειτουργοί τους ἀρκοῦνται στό **μείζον**, στή **θεία Εὐχαριστία**, στό Σῶμα καί στό Αἷμα τοῦ Χριστοῦ.

• Τό γιατί τιμᾶμε ἅγια λείψανα, τό γνωρίζουμε καί ἀπό ὅσα διδάσκει ἡ **Πατερική παράδοσις**. Ἀλλά ποτέ ἡ τυπική καί τιμητική προσκύνησις λειψάνων δέν ὑποκαθιστοῦσε τήν πνευματική λατρεία, τήν πνευματική ζωή, τοὺς τρόπους μετα-

νοίας καί σωτηρίας. Ἐναφέρουμε χαρακτηριστική περικοπή ἀπό ὀμιλία τοῦ ἱεροῦ Χρυσοστόμου:

«*Τῶν ἁγίων μαρτύρων ἡμῖν τά λείψανα κεχάρισται. Καί τὰς ψυχάς αὐτῶν ὁ Θεός λαβῶν, τά σώματα ἡμῖν τέως κατέλιπεν ἱκανήν παράκλησιν καί παραμυθίαν, ἵνα παρά τοὺς τάφους τῶν ἁγίων γινόμενοι, εἰς ζῆλον καί μίμησιν διεγειρώμεθα καί διὰ τῆς ὄψεως ὑπόμνησιν λαμβάνωμεν τῶν αὐτοῖς κατωρθωμένων καί τῶν ἐπί τοῖς κατορθώμασιν ἀμοιβῶν τῶν ἀποκειμένων»* (Ε.Π.Ε. 30,472).

Μετὰ φρασις: Μᾶς ἔχει χαρίσει ὁ Θεός τά λείψανα τῶν ἁγίων μαρτύρων. Ἐκεῖνος ἔλαβε τίς ψυχές τους στόν οὐρανό καί ἄφησε σέ μᾶς τά σώματά τους, σπουδαία παρηγοριά καί ἐνίσχυσι. Ἐτσι ἐρχόμαστε στοὺς τάφους τῶν ἁγίων καί διεγειρόμαστε σέ ζῆλο καί μίμησι τῆς ζωῆς τους. Βλέποντας τά λείψανά τους θυμόμαστε τά κατορθώματά τους καί τίς ἀμοιβές γι' αὐτά τά κατορθώματα.

• Δέν τρέχουν τά λείψανα ἀπό τόπο σέ τόπο. Οἱ πιστοί πήγαιναν στοὺς τάφους τῶν μαρτύρων καί τιμοῦσαν τοὺς ἁγίους. Καί μέχρι σήμερα στά σωστά μοναστήρια, ὅπου στό ἰ. Βῆμα φυλάσσονται λείψανα, τηρεῖται ἡ **ἀπλή τάξις**. Δηλαδή, σέ μιὰ στιγμή τοῦ ὄρθρου (στοὺς αἵνους συνήθως) ἐξέρχεται ὁ ἱερέας μέ λείψανο τοῦ ἑορταζομένου ἁγίου, προσέρχονται οἱ μοναχοί καί οἱ λαϊκοί καί προσκυνοῦν, καί εὐθέως ἐπανέρχεται τό λείψανο στήν κρύπτη του.

• Τά λείψανα **δέν ὑποκαθιστοῦν** τήν πνευματική ζωή, καί μάλιστα τή μετάνοια καί τήν ἐξομολόγησι, τήν ἐλεημοσύνη καί τό λόγο τῆς Ἁγίας Γραφῆς. **Εὐκολο** πρᾶγμα μιὰ προσκύνησις εἰκόνας ἢ λειψάνου. **Δύσκολο** τό νά κάμψης τόν ἐγωισμό σου καί νά ταπεινωθῆς μπροστά στόν ἐξομολόγο, νά ἐξαγορευθῆς τίς ἀμαρτίες σου.

• Τό θέμα εἶναι τί ζητᾶμε.

Ζητᾶμε **εὐκολη θρησκευτικότητα** ἢ ἀληθινὴ λατρεία καί σωτηρία;

Τί ζητᾶμε; Ζητᾶμε **μαγικό τρόπο** ἀγιασμοῦ ἢ ἀγῶνα πρὸς ἀγιασμό τῆς

ψυχῆς; Τί ζητᾶμε; Λειψανολατρεία ἢ **ἀγιομίμησι**;

• Μεγάλη ἢ εὐθὺνη τῶν ποιμένων, ἐπισκόπων καί πρεσβυτέρων. Ἐφήσαμε τό λαό **ἀκατήχητο**, χωρίς λόγο Θεοῦ, χωρίς Γραφή, χωρίς κήρυγμα ἀφυπνιστικό, χωρίς συνέπεια πίστεως καί ζωῆς. Καί τοὺς... κοιμίζουμε τῆ συνείδησι μέ εὐκολους καί μαγικούς τρόπους **φτηνῆς θρησκευτικότητας**.

Ποιμένες ἢ πανηγυρτζήδες;

 ἵατί πρέπει γιὰ τά ὀνομαστήρια ἐνός Μητροπολίτου ν' ἀφήσουν τό ποιμνιό τους ἄλλοι Μητροπολίτες καί νά σπεύσουν στόν πανηγυρικό πολυαρχιερατικό ἐσπερινό καί στήν πολυαρχιερατική θεία Λειτουργία;

Ἡ ἑορτὴ ἐνός ἐπισκόπου εἶναι μιὰ εὐκαιρία προσωπικῆς ἐπικοινωνίας του μέ τό ποιμνιό του. Αὐτός καί τά «παιδιά» του. Σέ κατανυκτική ἀτμόσφαιρα, χωρίς πομπώδεις στολισμούς καί φαντασμαγορικῆς προβολῆς, **νά συμπροσεύχεται** ἡ τοπικὴ Ἐκκλησία ὑπὲρ εὐοδώσεως τοῦ δυσκόλου ἔργου τοῦ ἑορτάζοντος ἐπισκόπου.

• Μερικοὶ Μητροπολίτες πηγαινοῦν... **αὐτόκλητοι**. Καί χωρίς νά κληθοῦν ἀπό τόν ἑορτάζοντα Μητροπολίτη, ἐμφανίζονται τὴν ὠρισμένη ἡμέρα καί ὥρα μετὰ τῆς κουστωδίας τους καί συνοδευτικά χρυσοποικιλτα ἄμφια!

• Οἱ περισσότεροι ὅμως εἶναι εἰδικά **καλεσμένοι** ἀπό τόν ἑορτάζοντα, γιὰ νά λαμπρύνουν τήν... ἡμέρα ὄχι φυσικά τοῦ ἑορταζομένου ἁγίου, ἀλλὰ τοῦ ἄγοντος τά ὀνομαστήρια!

Καί πρὸς τί καλεῖ τόσους ἀρχιερεῖς; Νά προσφέρουν τί; Τελετουργικά, πέρα ἀπὸ τό φωτογραφικό «*ἄλμπουμ*» ποῦ θὰ πλουτίσουν, οὔτε μιὰ ἐκφώνησι δέν προλαβαίνουν νά ποῦν. Στέκουν ἀπλῶς ἢ κάθονται μεγαλοπρεπῶς!

Νά προσφέρουν τί τόσοι ἀρχιερεῖς; Νά ικανοποιήσουν τὴν περιέργεια μερικῶν ἀρρωστημένων θρησκευτικῶν τύπων, ποῦ μετρᾶνε μίτρες καί ἐγκόλπια καί

συγκρίνουν στολές και ύφος και... χαμόγελα;

• Υπάρχουν δέ μερικοί Μητροπολίτες, πού τό έχουν... **ἐπάγγελμα!** Τρέχουν σέ ὀνομαστήρια, σέ ἐπετείους χειροτονίας (δεκάχρονα, εικοσάχρονα κ.λπ.), σέ τοπικές πανηγύρεις, σέ ἐορτασμούς πόλεων, σέ... πᾶσα περίστασι! Τό γιατί τό κάνουν, ἔχει ποκίλες ἐξηγήσεις. Ἡ δέν ἔχουν ἄλλη δουλειά νά δραστηριοποιηθοῦν ἢ τούς ἀρέσουν οἱ δημόσιες σχέσεις ἢ ἀποβλέπουν σέ σύσφιγξι σχέσεων πρός μελλοντικές βλέψεις ἢ τούς... γεμίζει ἡ φιγούρα καί ἡ φωτογραφία! Πάντως ἔργο πνευματικό καί ἱεραποστολικό δέν ἐπιτελεῖται μέ πανηγυρτζίδικες ἐξορμήσεις!

Ἡ ἐμφάνισις πολλῶν δεσποτάδων, ἰδίως στά ὀνομαστήρια «ἀδελφοῦ» Μητροπολίτου ἔχει καί ἄλλες παραμέτρους.

• Τό τυπικό γιά τό συλλεiturγο μέ τόσους ἀρχιερεῖς εἶναι ἀναμενόμενο νά ἐξαφανίζη τόν **προσευχητικό καί εὐχαριστιακό** χαρακτήρα τῆς θείας Λειτουργίας. Ἐσ μή ἐπικαλοῦνται δέ τή λαμπρότητα, διότι ἡ **λαμπρότητα** τῆς Ὁρθόδοξου λατρείας ἐγκείται στή φανέρωσι τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, στήν ἔλλαμψι τῆς χάριτος, στήν προσφορά τοῦ Σώματος καί τοῦ Αἵματος τοῦ Χριστοῦ. Ἀπό πότε ἡ λαμπρότητα τοῦ Σταυροῦ καί τῆς Ἀναστάσεως ἔγινε λαμπρότητα ἀρχιερατικῶν καί ἱερατικῶν ἀμφίων καί μουσικές κορώνες;

• Ὁ ἐορτάζων ἐπίσκοπος δέν ἔχει χρόνο νά δῆ τούς συνεργάτες του καί τό λαό. Ὅφείλει νά μεριμνᾷ καί νά ἀγχεται μέ τό πῶς θά φιλοξενηθοῦν καί τό τί θά γευματίσουν καί θά δειπνήσουν οἱ φιλοξενούμενοι ἀρχιερεῖς καί οἱ συνοδείες τους!

• Ἡ ἀνταλλαγὴ **δώρων** καί **προσφωνήσεων** ἀποτελεῖ πρόκλησι, ἰδίως στίς μέρες μας. Φτάνει πιά! Ἀρκετά ἐγκόλπια ἔχουν οἱ δεσποτάδες, ἀρκετές πατερίτσες, ἀρκετές μίτρες! Τά δέ δῶρα ἀποτελοῦν πάντοτε δέσμευσι. Καί εἶναι τελείως ἀχρηστα γιά ἕνα ἐπίσκοπο, πού, ὑποτίθεται, εἶναι καί... μοναχός!

• Καιρός νά σοβαρευθοῦμε. Τό καλύτερο δῶρο γιά ἕνα ἐορτάζοντα εἶναι ἡ

εὐλικρινῆς καί **θερμῆ προσευχῆς**, χωρίς πολυχρονισμούς καί «εἰσπολλαέτια».

Προσευχὴ γιά ταπεινὴ καί εὐλογημένη **διακονία** καί γιά καλὴ **ἀπολογία**.

Ἐπὶ τέλους μιά παραίτησις

Θλοι πιστεύαμε, ὅτι στήν ὁμάδα τῶν βουλευτῶν, πού ἀνήκουν στήν κοινοβουλευτικὴ πλειοψηφία, δέν ὑπάρχει ἐλεύθερη φωνή. Ὅσο κι ἂν τά μεγάλα νομοσχέδια, ὅπως τό συνταξιοδοτικό, τό φορολογικό καί τό ἀσφαλιστικό ἔχουν ξεσηκώσει κοινωνικὴ θύελλα, ὅλα πέρασαν μέ 153 ψήφους, ὅσοι καί οἱ βουλευτές τῶν δύο κομμάτων, πού συγκυβερνοῦν. Ἀσφαλῶς θέμα συνειδήσεως θά εἶχαν ἀρκετοὶ ἀπὸ αὐτούς. Ἄλλ' ἢ βουλευτικὴ καρέκλα καταπνίγει κάποτε καί τὴ συνείδησι, ἔστω καί ἂν ὁ λαός ὑποφέρει.

Στήν ψήφισι ὅμως τοῦ νομοσχεδίου τῆς 22ας Μαΐου βρέθηκε μιά ἐλεύθερη φωνή. Μιά γυναίκα, βουλευτὴς τοῦ ΣΥΡΙΖΑ, μὴ μπορώντας νά καταπνίξη τὴ συνείδησί της, παραιτήθηκε ἀπὸ βουλευτῆς. Θά μπορούσε βέβαια νά ἀνεξαρτητοποιηθῆ καί νά κρατήσῃ τὴν ἔδρα. Ἐκεῖνη παρέδωσε τὴν ἔδρα.

Δέν τὴν γνωρίζουμε τὴν **κ. Βασιλικὴ Κατριβάνου**, πού εἶχε τὴ δύναμι νά διαφωνήσῃ καί νά μὴν ὑποκύψῃ τὴ στιγμῇ, πού ὅλοι ἔσκυβαν δουλικά τό κεφάλι. Ἐκανε ὅμως ἐντύπωσι τό κείμενο τῆς παραιτήσεώς της. Γι' αὐτό καί ἀναδημοσιεύουμε τμῆμα του:

«**Ἀποφάσισα, ἔπειτα ἀπὸ πολλὴ σκέψη, νά παραιτηθῶ ἀπὸ βουλευτῆς. Εἶναι μιά ἀπόφασις πολὺ δύσκολη, πολιτικὰ καί προσωπικὰ, ἀλλὰ καί ἀναγκαῖα γιά μένα. Ὑπάρχουν φορές, πού ὅσο κι ἂν προσπαθεῖς νά ἐξορθολογίσῃς κάτι, δέν μπορεῖς νά τό κάνεις.**

Εἶναι σημαντικό, πιστεύω, νά ξέρουμε μέχρι πού μποροῦμε νά φτάσουμε, ὥστε νά κρατήσουμε μέσα μας τὴν ἐλπίδα καί τὴν αἴσθησι, ὅτι ζοῦμε τὴ ζωὴ ὅπως τῆς ἀξίζει, ἀκόμα καί μέσα στήν ἦττα.

Ἀπὸ τὸν Σεπτέμβρη μέχρι σήμερα

νώθω, κάθε μέρα, νά ἐπιβεβαιώνεται ἡ ὑπαρξὴ μιᾶς συνεχοῦς ἐπιτροπείας, πού κάνει ἀσφυκτικά τὰ περιθώρια ἀσκήσης πολιτικῆς, πού ἀκυρώνει οὐσιαστικά τὴ δυνατότητα νά ἀλλάξει ἡ ζωὴ μας.

Ἐφαρμόζουμε μέτρα καὶ πολιτικές, πού ἔρχονται σέ ἀντίθεση μέ τόν πυρῆνα τῶν ἀξιών καὶ τῆς πολιτικῆς μας· ταυτόχρονα, ὅμως, ἀδυνατῶ νά σκεφτῶ ὅποια-δήποτε ἀξιόπιστη ἐναλλακτική.

Γι' αὐτό καὶ παραιτοῦμαι. Εἶναι, γιὰ μένα, ἓνα βαθύ πολιτικό καὶ ὑπαρξιακό ἀδιέξοδο, γιὰ τό τί κάνουμε...».

Δέν ταυτιζόμαστε βεβαίως μέ τὰ ὅσα λέει ἡ παραιτηθεῖσα βουλευτής. Ἄλλωστε καὶ ἡ ἴδια εἶχε ψηφίσει τόσα ἄλλα νομοσχέδια, πού θεωροῦνται καὶ ἀντιλαϊκά, ἀλλά καὶ ἰδεολογικῶς ἀντιχριστιανικά.

Ἄπλως θέλουμε νά τονίσουμε, ὅτι ἐπὶ τέλους οἱ βουλευτές δέν εἶναι «γλάστρες» στόν κῆπο ἑνός κόμματος. Δέν εἶναι διακοσμητικά στοιχεῖα. Καὶ ἐλπίζουμε, ὅτι στὰ χειρότερα πού ἔρχονται, ἰδίως στό θέμα τῆς Παιδείας, θά βρεθοῦν ἀναστήματα μέ ὑπολείμματα ἐλευθερίας καὶ ἀντιστασιακῆς δυναμικῆς.

***Ἄνω - κάτω!**

Οἰκονομικό ἢ ἰδεολογικό εἶναι τό πρόβλημα τῆς Ἀριστερᾶς, πού κυβερνάει τὴ χώρα μας, μέ τὴ σύμπραξι ἑνός ἀκροαριστεροῦ κόμματος (ΣΥΡΙΖΑ) καὶ ἑνός ἀκροδεξιῦ (ΑΝΕΛ); Στὰ **οικονομικά** ἢ εἶναι ἀσχετοὶ ἢ δέν πολυενδιαφέρονται οἱ κυβερνῶντες.

- Οἱ πολυσέλιδοι νόμοι (πάνω ἀπὸ 150 σελίδες καθένας), πού ψηφίζονται, ἔχουν προκαλέσει πανικό σέ πολῖτες, πού δέν ξέρουν πότε καὶ κατὰ πόσο θά μειώνεται **αὐτόματα** τό εἰσόδημά τους μέ τὴν αὔξησι φόρων, τελῶν, εἰσφορῶν κ.λπ..

- Ἄλλὰ τό πλέον ἐπικίνδυνο γιὰ τὴν πατρίδα μας εἶναι ἡ **ἀλλοκίνδυσι** τῆς ἱστορίας, τῆς παιδείας, τοῦ πολιτισμοῦ τῆς. Ὁ ὑπουργός Παιδείας κ. **Ν. Φίλης**, μέ κάποιον κ. **Λιάκο**, πρόεδρο τῆς ἐπιτροπῆς γιὰ τὴν ἀναμόρφωσι (;) τῆς ἐλληνικῆς Παι-

δείας, θέλει νά τὰ ἀλλάξει ὅλα, νά τὰ κάνη ἄνω-κάτω.

- Πάντοτε τὰ παιδιὰ πληρώνουν τὴ **μεταρρυθμιστική** μαγία τῶν ἐκάστοτε κυβερνῶντων. Ἄλλὰ τώρα δέν φαίνεται νά τὴν πληρώνουν τὰ παιδιὰ, πρὸς τὰ ὅποια μᾶλλον ὡς **μαθητοπατέρες** καὶ **φοιτητοπατέρες** συμπεριφέρονται (μείωσις ὥρων διδασκαλίας, κατάργησις ἐξετάσεων, ψῆφος στὰ 17 κ.λπ.). Αὐτὴ τὴ φορά πλήττονται ἰδεολογικά ἡ **Παδεία**, ἡ **Ἱστορία**, ὁ **Πολιτισμός**.

- Δέν κρύβει ὁ κ. Φίλης τὴ μαγία του κατὰ τοῦ **μαθήματος τῶν Θρησκευτικῶν!** Δέν θά γίνεται -λέει- τό σχολεῖο χῶρος κατηχήσεως. Θά διδάσκονται -λέει- τὰ παιδιὰ ἱστορικά τίς διάφορες θρησκείες τοῦ κόσμου.

- Ὡς πρὸς τὴν **προσευχὴ** καὶ τόν **ἐκκλησιασμό**, πού ἡ ἐπιτροπὴ του προτείνει κατάργησι, ἐκεῖνος «*ρίχνει τό μπαλάκι*» στοὺς ἐκπαιδευτικούς καὶ τοὺς γονεῖς!

- Ἐπειδὴ δέν καταλαβαίνει ὁ κ. Φίλης τὴν ἐλληνικὴ γλῶσσα, θά πρέπει, ὅπως ἐπιθυμεῖ, νά καταργηθῇ ἡ διδασκαλία τῶν Ἀρχαίων; «*Παρά φύσιν*» τὰ ὠνόμασε!

Ὁρθά διαμαρτυρήθηκε ἡ Ἱ. Σύνοδος: «Ἐπειδὴ μέ τέτοιες δηλώσεις παραπλανᾶται ὁ ἐλληνικός λαός, ἡ Δ. Ἱ. Σύνοδος ἐκφράζει τὴ λύπη τῆς γι' αὐτὲς τίς **ἀπαξιώτικες** δηλώσεις τοῦ κ. ὑπουργοῦ».

Ἵσοι μποροῦν, στέλνουν τὰ 10 εὐρώ ἐτησίως

Θά διευκολυνθῇ ἡ ἐκδοσις τοῦ περιοδικοῦ μας, ἂν οἱ φίλοι ἀναγνώστες στείλουν τὴ συνδρομὴ (10 εὐρώ) καὶ γιὰ τό ἔτος **2016**.

- Στό λογαριασμό:

0026.0236.39.0100353548 EUROBANK.

IBAN: GR 7902602360000390100353548

- Στό λογαριασμό:

123002002008865 ALPHA BANK.

IBAN: GR 120140 1230 1230 0200 2008 865

- Ταχυδρομικά στή διεύθυνσι: «**Βαπτιστής**», **Χριστοκοπίδου 12, 10554, Ἀθήνα.**

- Τοῦ ἐξωτερικοῦ τό ἔμβασμα στό ὄνομα «**Βαπτιστής**» (χωρὶς τὴ λέξι Περιοδικό).

Τηλ.: **2103212713 - 2103212107.**